

صلوات نجات ابرانت را بصیرانی درست آورده و مدلخواه تولت را از جنگ مفت خواران بد کردار بدرآورده صرف لوازم شهر، علائق خاید فوراً چنین اقامه تپکرخندان که در مقام آن مستند که تمام پول را دور دست خود آورد هزاری گفته که سلطان عجیب بدان شود.

اگر مجلس میخواست امتیت و سلامت را در تمام تقاض ابران اقله داده و از قتل و خونریزی خود این دو سال در کابه سلطنت ابرانت سکردنی شد جلوگیری نماید فوراً چنین میساندند که در صده آند که اهلی اطراف را به شخص سلطنت شورانیده و کاری گلندان سلطنت از این خانواده خارج گردیده ملوک طوایفی در تقاض ابران بروان شود.

بادی در سر جسمه از مواد اقتصادی و میثاق مملکت که دارالشورای ملی خواست مداخله نماید اقامه شبات آن در بازیان تشکیل عوایق گردد و رفعه رفعه ذهن اعیان حضرت هاشم اهلل و کلام ملت مشوب ساخته ذات همیزرا بتنفس موائیق موکده و مختلف از خاف قرآن برانگیخته و نتیجه آن اعمال ایشان همین گشت، که لولا در هر بک از بلاد محظوظ ابرانت خبره بنافت و آشوب اشغال یافته چندین هزار قوس هنوز پیکناء معرض قتل و چندین کرور اموال مردم بجهة و سبب ملهم گردیده غریاد رعایی یچاره هلا اهل رسید، و نایا در پاچفت مملکت آثار فاضت ظاهر و عالم دهشت و وحشت با هر گشته قضیه ناگوار نویخانه و آن مقاصد جاسوزیک در صفحات جوابد نبت و ضبط شده بوقوع رسیده بر غالیان ظاهر ساخته که آن دزدان واقعی دو تاریک بمواقبت روشنان مشغول بوده و از نیزک و خدمعه چیزی فروگذار نکرده در حالتکه مات ابران بخواب هرگونه رفع و نظر خود را از حرکات و سکنات آمان باز گرفته بودند ایشان بکار و ساخت نشست باکه آتشتگی بازار را غلیبت شمرده بودند، ولی آن هیجان حمومی مشهوریکه از هم فرزندان ابران از کنار بخر خضر تا ساحل خایج قارس و از سطه آذر باشان تا تاجبه بلوستان بالس و العیان ظاهر و آشکار شده و آن جانشانی مردانه که آن نجاه ابران برای دفع مخلل از اساس

از چار جانب مملکت بلند گردیده، ولی چندینه سران کانیکه خست بمنکر بجهانگان برای میخواهد و خود دنای مظلومانه آشایده نله و عویله اولیل و ایتمارا نوای مجلس عیش خود قرار داده، و نوع خوبیش را گوشتند فربانی خود بندانه بودند، یعنی آن در بازیان خانه هر بک هوا و حیون فرمون و حیالات و اختیارات شنادی در سرمهشند فراموش گردند که ابقاء اساس مشروطیت جرام ایشان از الزم امور و اهم مواد است، و از خاطر زعومند که تا دیروز امتیت جانی و مالی از آنها منفع و هر بک از ایشان جان و مالش مرض خسب و مورد سخط استبداد میمود و عنوز دارلی مملکت سوژوت نشده بودند که اقتضای استبداد و پساد فوراً بالقصد آن قرار میگرفت، و فراموش گردند که تا دو روز قبل از اجراء مشروطیت میبايس را بایمی خطف سلامت خود باعث خدمتگذار حرم سرا نوسله جسته هزار و سیله و ولسه را برای روز نیک خود برانگیزند، و اینکه و هله نازلک در میسرد آنواطه ها خودرا عقب کشیده ایشانها در ذیر چشک این استبداد و اگذاره مینهادند که هر ض و مالشان بکلی برباد رود، بواسطه این اشتباه بین و سهو تا مبلوک که مددوهی از آن اشخاص کردند بنایمی احتیال و دسایس مزورانه در بازگاه سلطانی گذاره از جدو این سلطنت در کار موشک دونان بودند و بحر طور که پیشرفتان میشد احوال نافعه و افعال مفیده مجلس دارالشوری را که مایه احیاء مملکت و وطن و حفظ بین مقدس و ابقاء سلطنت میتوان شود بطور (ملا بر پی صاحب) تاویله و تغیر میگردند.

اگر مجلس میخواست برای برداده قروض دولت و ازدواج-مداحل سلطنت رفع نیول کند ایشان میگفتند هنر آنست که اقدامات سلطانی را بکلی از وجود سلطان سلب کرده بخود به بندند

هرگاه مجلس هنر داشت برای تنظیم حدالخانهای ایران قانون ندوین کند و امور عدله را بر اصولی حکم بگذارد آن دون ماه گان چنین بخرج میداهد که خند ذمه از احترامات سلطانی کاسته بر حفظت و جلال خواهشان بیفزایند

اگر مجلس میخواست هشایش بانگ مل پرداخت

ای آیات خدا - از زمانی که شا آیات خدا منکل
هدایت می افراد مات جصری شد و این مشواست
پذیرگ و خدمت سرگ را که عبارت از اصلاح امور
دف و دیوی و فلاح حال و استقبال ما باشد بردمت
هرت و دیانت خود قبول فرموده و خودتان را امانت
دار عزت رسول و کتاب خدا ساختید، بر حاطر عاطر
نان کاشمس فی وسط السیاه واضح و روشن بوده است
که کنز ماقی از مال خام و نادر امی از ام و بع مسکون
گرفتار اینهمه مظلالم و صد عانی بوده که در این قرن
اخیر از بک جوقه هنرخوازه بر احوال ما بدیجان وارد
شده، و همه میدانسته اید که در حالیکه ما بدون مقاطع
و خدمت کلیه حواس خود را در اسناد احکام جن
بنخش و استماع او اس مقده شها حاضر و آمده بوده
و گاهی نخواسته ایم از زیر فرمادنی شا حرج و از
صراط حق و پیروی احکام الله تحظی و تمايل بورزیم
بک قوه قاهره در این حملت بی هیچ حق مشروس
بجراحت و اندام برخلاف ما برداخته و ملا رجنان در
فشار مصالح خود نگهداشت که ه ما توانسته ایم
جهانیکه ناید و شاید به متابعت آن اشارات شرف
بنبات شها بپردازیم، و ذهن خود را از فرایندی که دین
ما مقرر ساخته فارغ سازیم و ه شها توانسته اید که مدو
حقه در مقامی برآید که باعث دلخواه و نفع ها گردد.
بعبارت ساده و محض می بک حوقه مرؤس بودیم فی
ریس و شما بک هیئت و پیشه مایده بودید لا اسرؤس ،
ما منکر نیستیم که حضرات عالی در اسیه لاس ما در
این نگنای مذلت و معانک بکیت و مرحبه ولا حست
هر گونه مساعی و مجهدت نامه که در حیطه امکان
بتصور می امده معمول داشته اید، و شهدافه بعضی از
تفویض طییه شها جان و مال خود را بر سر آن معامله
نهاده و بشیوه بزرگان دین میان و سروران حنفی
اسلام درجه شهادت حقه را که اعلی مدارج بجاهمه
است باز یافت کرده اند ،

ولی هزار انسوس که جهالت و غفات ساخته
خود مان نمیگذارد ما را که آن فرصتی اگران ها برای
غلبیت شمرده و بموافقت آن نفوس مقدسه بالند
شده گردت خود را از بار سکین ظلم و تعامل

شوری بظهوه و ساجدند و آن سویش فایی که چهاری
بقا، وطن و شرف ملیت خود آشکار ساختند در مقابل
آن حرکت دولتیان و وزر افتاده و باطله السجر
افسونهای ایشان گردید، بعد از آن نیز که التیامی فیما
ین دولت و ملت حاصل گردیده و اهلیحضرت هایون
بنفس قیس خود بدارالشورای ملی آمده و یمان خود
را با سوگند قرآن حکم و مشید ساخت، هنوز عقیده
جی از عارفین امور ایران بر آن بود که القیام منبوره
 فقط اسم بلا رسم و گفتاری کردار بیساند، و این
عقیده نیز در قلوب غالی از واقفین جایگزین گشته بود
تا اینکه قرار مکانیب واصله از ایران در ۱۰ ایام
تلکرافیک از اهلیحضرت تمام نقاط مملکت صادر گشت (۱)

بک نوع دلیل متفق برای آن خیال گردید
پس از آن تلگرافات موحسن دیگر که معلوم است نا
چه اندازه خاطر وطن خواهای را رنجه میدارد
باطراف و اکناف رسیده قلوب هموم را متازل و
رشته امور مسد و ایوه و درهم بود
(هر دم از این لاغ بری میسد)

دیروز بود که اهلیحضرت هایون برای حفظ اساس
مشورت قران مهر کرده هزاران همدهای شفاهی نیز برای
رخایت سوگند خود در موقع مختلفه بیان گردند . دیروز
بود که ذات شاهانه به سفره دودولت عماهه اطمینان
های صریح دادند که با هیات جد و جهد از ارکان
مجامی عحافظت کرده ذاکون شورویه را مساعدت و
معاضدت کنند . دیروز که برای خاطر و عیت از مراسم
جشن مولود ملوکاهم صرف نظر گرده و گفتند که
با استعفای آن عبد به مانم زدگان ارومیه داده شود،
چگونه کنون راضی گردیده اند که باز با اضطراب این
مشق ملت مانم افزوده و آهـا را در حالت تشویش
و نـا امن اندازند . چگونه حالـهـان فرزندان هنریز
خود را مبتلای قلق و دعـتـیـنـ اـنـهـائـ نـهـودـهـ وـ بـ

مکن آن فرمابشات ملوکاهم و قوار کرده اند
وقت است که ابناء این ملت با بک همت و وحدت
مالی اتفاق حیوس فیما بین خود قلم داشته این ایام
حیثیت را بخدمت حضرات آیات الله دو عتبات مالیات
دهـهـانـهـ دـادـهـ وـ اـیـشـانـهـ بـ لـقـدـامـ فـورـیـ دـهـوتـ وـ وـادـارـ

مدت اینقدر اینها بدانسته‌ایم که بک از بزرگترین فرایض خود را که عبارت از حفظ و حراست خودمان باشد بهجای پیاویدم -

بلى آن قوه قاهره بود که سارقین را برمادست داده و مسروقین را دست برد - خائین را بدرجۀ بزرگی و حشمت کشانیده خلیانت زدگان را به حضیض مذلت و سانید ،

بلى آن قوه قاهره هرگونه اقتدار را از ماسب ، امنیت را از ما منفع ، سلامت را از ما مندفع - اموالان ملهموب و ناموسان مهتوک داشته، و هرساله چندین هزار افراد را بجور ولا بد میساخت حکم با نهایت نفس و انحراف چشم از وطن و مال و اقرباه و احباب خود بوشیده، بروم در کنج هاک کفار و ذیر بیرق کفر مانده عمر برای بکال ذات پیابان و سانم -

(محصرآ)

آن قوه قاهره بود که بواسطه احمد الش رخنه و اختلال در عقاید صاف و بالک ما کرده بود تا هر وقت که یکنفر جاہل بخردی صاحب داعیه شده و ظهور جدیدی (مانند قضاهی اینها) رخ می نمود علی الفور جمی از هرگان ما که بواسطه آن قوه قاهره در جهالت و غفلت مانده بودند گران میگردند العیاذ بالله این مستحبات جدیده هقردون بحق میباشند و بدینویله خود را در نیهی ایمانی افکنند خسرالذین والآخره بیشند -

حالا دیگر هیچ جای شهه ماند، که دیگر اگر ما بخواستیم در فشار آن قوه قاهره مانده بهمان مذلت و خواری و غفلت و جهالت زیست بخودیم یک سال نیکنیست که خلاک علم بفرق ما بخنده شده و بزودی در عداد ملل میته حسوب گشته زیر رقبه اطمانت کفار میرفیم، این بود که انظر بصریح انص قران و بحسب حکم شرع میین یک حرائق کرده خواستیم خودمان را در سایه انتظار مبارکه شاهما محفوظ و محروس داشته اقلای امنیت مالی و جان که هر شیف و بد بخنی از آن باد با نصیب باشد دارا شویم ، ولذا اساس مشورت را بربا و بنیاد مجلس ملی که واجب وضع بدع و دفع طبابات و اشاعه حقوق و افشاءه ظلم و نشر امنیت و دفع احتشام و حفظ دین و حراست شرع

دانسته اید و بخوبی میدانید که در این قرن آخری کلیه ام و مال بخاور ما حقایق بسطه اسلام و قواعد محکمه متفقه شریعت حیر الانام را که از ازل تا ابد قانون بخوب آن یافده برای انتظام امور خود اتخاذ کرده و با وصفیک خود شسان رسماً معتقد به دین و مذهب اسلام نبودند، اما در زیر سایه آن یا سایه مبارک اعلی مدارج طالیه و افق مدارج منهایه نرق و عدالت و حریت و اخوت و مساوات و شرف میباشد را حاصل کرده و مملکت خود را از اثر آن فیوضات بمنها نالی وضوان ساخته و بعد از آن باشاعه ترقیات خویش برداخته صفحات تاریک افربقا و حبشهستان را که زمانی عرصه جولان هادران اسلامی میمود از نور داش و معرفت منور و روشن کردند، و کار شان بجهان رسید که در این دین ماطل دعاوی ماطله پیش کرده و نهان آن شرافت و افتخار را که از عن قواعد صحیحه، مذهب ما اصیل شد بود -

تصدر و هیئت است داده، باعن نیز اکتفا نکرده دین حنیف مارا ماع و رادع ترقیات انسانی خلوه داده گفته تند که «مسایمان از شیامت دیشافت است دین و رطه مملک وارد شده اند» اما از سوء بخت دو نهان آن او قات ماما که میدایست پیشتر از دیگران از بر تو دن و آئین خود بهمه سعادات بمنها نایل شویم و قصب السبق از مال خاله بیانم اد و فود مظالم و نیزت شداید و از حدت مکایدی حکم کامل استبداد بر ما ورد می ساخت ساکن و ساکت ماندیم و قلاؤ وقت آن را هاشتم که به امثاله ترقیات و میراثهای سار مال و دول مشغول شده و در صورتیکه بتوانیم به تقلید آنها پردازیم

بلى بمنها مشهود است که آن قوه قاهره مارا در ادنی مقام جهالت و غفلت و عطاات جا داده از ترقیات ذیوی و الحروی که محور اصول اسلام است محروم و بی همه ساخته -

بلى آن قوه قاهره چنان بمنا ذور آور گردیده که در این عصر که حق سیاهان وحشی از نعمت امنیت مالی و جانی مستحب شده اند ما که معتقد به انص (ان از مکم عند الله اتفیکم) و (کلکم راع و مسئول عن رعیته) و هزار صوص حقه دیگر هستیم در این همه

مضابقه نهاید از اینکه رامت نفس و اعمال خودتان را از ما بارگرفته آن افعال روح برویکه هبشه و این گونه موافق داشته باشد درای سکرات موت ما بعمل نیاوردید و دست روی دست گذارده مرگ ما را بجهنم خود دیده و بر روی نزدگواری خوبش نیاوردید بلکه اظر باقتصای آن وظیفه و تکالیف که دین حق و آئین اسلام برای شما تعین کرده البته باید در این موقع که چشم پره زنان کفسار از گریسن و حال ما بر از اشک گردیده . در این وعده که داریم ما اضمحلان ابدی دو برو بیشترم . در این ورطه که هیچ امده بقاء و دوامی رای ما نهاده است شما با هزار نوع مساعی کریم که درجه اقتدارتان اجازه میدهد به سروران پیشین اسلام ناسی موده دویسید ما را که داریم از فضاه حریت و اسلامیت و نگرانی عبودیت و کفر داخل میشویم و بر همیند ما را که بول برت گاه های حقیقی رسیده جسم تمام عالمیان را بخودمان مطوف داشته و کلام شهادت را بزبان جاری میسازیم ما بجبریم که این حقایق تائیز از دهر را که هم از بدینکنی و سیاه روزی خودمان حکایت میکند بسمع مبارک شما آیات خدا برسانیم و از شما بخواهیم که بمرجعه دو دنیا میتواید این عربضه آخرین ما را بسمع قبول اصفاء فرموده بیانید بایران و به بیینید که ما پیروان (باید لولاک) و متساهمان این دین حنیف ناینک . ما شیعیان خاص چگونه در دست بعضی بی ایمان گران سیرت و سکان آدم خوار و دزدان مردم آزار دوچار و گرفتار آمده و در جه فشاری افتاده و در کدام جاده دنیا طی طریق میکنیم ، این دوری و مهوردی شما خلی مظالم بر حال ما وارد ساخته و ما را در اشکالاتی اهدازه اندادته . جه جهه دارد که شما خودتان را به بعد دار از ماجد کرده و ما را گذارده اید زیر دست بعضی بی دین خانی که با اسم حق حکومت داردید برهیج چیز ما ابقاء نکرده خشک و نرم را میسوزانید و آتش طم را در هر گوش از همکنون روش میکنید . جه سبب است که ما را ازین افاس خود محروم و بی همه فرموده این قبة الاسلام را بجهی گرک سفت تسلیم کرده اید که هر طور نفس دون مایه آن اقصه نهاید آزاده ای و بیرون اساخته بعد زمینی اوری از آن

میباشد ایجاد حکمرانه و همواره بلا افعال از افاس مقدسه شما حکسب فیض و حصول اوامر در امور خودمان مینمودیم -

ای آیات خدا . حالا کار ما به ملتیای پرشانی رسیده دشمنان خانگی برو ایگان عدالت میخواهند بتازند و آن ارگان مندسه را یکسره بواندازند . یعنی ما را بهمان حال نکبت اشغال سابق دعوت داده هرگونه ظلم و تعدی که اقتدار ایشان اجازه دهد برا مدخلخان وارد آورند هیچ نهانده کلیه قوابیه ما بکلی معذوم الازم نهوده خانمان ما را معرض حوالات هوایی تقاضیه خود بسازند ، هیچ نهانده نکبت و ظلم و ذات ساقه را تجدید کرده بکارهای بزرگی اعدام و تخریب خانه های ما قیام نمایند - هیچ نهانده داد بسادگری را داده وقوع کرب و بلا را در ایوان محسم نمایند -

آیا باوصف این حال وظایف مندسه شما آقایان اجازه میدهد که آرام و حموض نشته لی حس و حرکت بقاید و در صدد محاجات ما بپیشاید

آیا ایهان نکالیف مبارک خودتان را غیر از این وقت بجهه موقع حواله داده و بدل اعدام فوری را از این ومه خطاپریه بجهه وفقی موحل خواهید داشت آیا اگر این مدخلخانهای ما را بخودتان وارد ساخته و بعد از آنکه ما را نابود و نیست کردید بشما پوداختند چه خواهید فرمود ؟

آیا هنوز کان نیافرمانید که پیضه اسلام در خطر و کفر قالب و اسلام مغلوب و مسلمانان مخدول و بلا دشان منهوب گردیده ؟

آیا هنوز خیال نیافرمانید که از این همه ظلم و تهدی و اطلاعات آنمه تطاول و اجحاف برای ما قوی باقی خواهد گذاشت ؟

آیا هنور بین دارید که بی احتیاط شما از مواطنیت در مور ما رخنه براساس عقاید ماوارد بیاورده ما را از صراط هدایت دور نخواهد نمود

ای آیات الهمی - ای حضرات حجج اسلام - ای حارسین شریعت - حرف ما خلیل ساده و عربیش ما را اندازه صاف و پاک است و مایکویم شما بحکم شرع و عقل و دین و ایمان مکلف و بجبور باصلاح امور معاشی و معادی میباشد و هیچوجه حق ندارید که

نه بیان نه از توجیهی اوست بلکه بیان ما خواهد بود
حق ناشناس بوده بایم تحلیل هشکل اشتہر تو نیم حالا
حق بین باشیم

گفتگویم در این نقطه حقوقی نیشناشند، من
میگویم که در تمام کالکت غیر متمدن مانند چین، افریقا،
وغیره چنین طور است یعنی حقوقی نیشناشند، غیر،
من میگویم اگر در هنرها نا بلکه درجه حق ناشناسی
کردیه اند در این هنرها خراب، این صفحه وسیعه،
این گهواره علم قدیم تا هزار درجه در بن حقوق
پیش رفته اند. (مالدیل)

نه بلکه نه صد هزارها، اما بروگزین دلایل همان
کهنه دستگاه سمساری بود که تا دو دوز پیش (۱)
سر میبرید (۲) شکم میبرید (۳) گوش و یعنی قطع
میکرد (۴) آدم را زنده زنده میجوشاد (۵) رهایارا
زندگی میگوید (۶) مال مردم میچاید (۷) حرض
بیجارگان هنک میکرد (۸) آتش بخانه بدهخان میزد
(۹) بخانه مردم توب میبست (۱۰) آتش چوب و
فلک همثه روشن میداشت (۱۱) حاکم های خونخوار
میفرستاد (۱۲) حقوق رعیق بامال میکرد (۱۳) مالیات
بچا میکردن (۱۴) ذن و بجهه خاق خدا و اعتمان
تیول میفروخت (۱۵) بندگان خدا را بجهه حبس
میکرد (۱۶) بول مردم برای دل خود صرف میکرد
(۱۷) خزانه میبخشد (۱۸) صدارت ایرانی در خورجین
بلک آبدار زاده میگذاشت (۱۹) آدمهایی
داما را نمیتوانست از این همکات بیرون میکرد (۲۰)
سفله فزادگان دنی را روی مسند های بزرگ میزد
(۲۱) پیشتر از اصف احوالی این خراهم و اور بدر و
آواره در هالک غرات کرده آهارا جارو بکش خانه هی
کفار می ساخت و هزار شناعتها و فضاهنای مانگفتی
که بر سر این مشت بدجنت وارد کرده ما در هالک
دیگر اگرچه تهدن مدانته باشد ولی یکنون حقوق را
و عایت میگذارند مثلاً بیان وحشیه ای افریقا هرگز این
بیرونها بست گانه نبوده بلکه بزرگی و زبردست از همچو
برای آسودگی و سلامت کوچکتر و زبردست از همچو
تفلا و کوئشی در وکذار میگذارند مثلاً بش سفید طایفه
(دیانا)، گاهی از این گونه غلط کارها نموده و بخلافه
جان خود را هنگام حابیت زیر دستان خود نشتر

بیادگار نگذارند

وقت آست که شما موالیان حقوق اسلام برق
او شاد و هدایت در دست گرفته با غربت و حقوق که
محصول خردان میباشد به ایران آمد، صفحه آن
واز لوت خلی و رحم استبداد بالک کنید
جه قدر خوبست که قارئین گرام غور و دقیق دار
این سؤال و جواب کرده بهمند حقوقی مطلب طا از
جه قرار است

(در این مکالمه لزوم حقوق، جلالات حقوق،
معالم وارد و ایرانیان، طرایمی ام توکه از هرجمه،
لزوم دار المشوره و وجوب اعطای امیلت ملی و جانی
و بجزی خوی اداء شده است) :

آیا در دنیا جانی هست که اهالیش حقوق فهمند؟
بلی، همکات ایران که بونی از حقوق بخشم کسی نرسیده.
حقوق چیست و برگ جه در حق است؟
حقوق آن احترام ناموی است که بواسطه هم لوی
باید از بلک آدم بادم دیگر بشود و همچنین از بلک
ملت بیان دیگر

اگر این احترام از میان بود و مثلاً بلک مانی
و خودش طالب حقوق باشد و همچو احمد سر خود را
برای حقوق درد بیاورد جه ضرری خواهد داشت و
در مام جه آشونی ربا خواهد شد؟

هایی آشونی خواهد شد مگر اینکه باقی امتهای
دیسا بر آن ملت میتسارند و مملکت آن را با میگیرند
با خرب میگذارند و در مدت کمی اهالیش را بندۀ
ذلیل و کلوک خود ساخته آهارا حیوان وار میحرانند
اینهمه بزرگ و شان از جه راه محظوظ حقوق
حاصل گردیده - مانکه اورانه می بینم مجده حممه این
قدر غریبی دارد؟

بزرگی و شرافت حقوق بلک از غرایب صنایع
خدانی است که از ابتداء حالت در این مام برقرار
کرده و در مام طبیعت انسان بلک خاصیت نهاده که
بعبور است حق خواه و حق دار باشد و بلک تفاوت که
میان آم و حیوان گذانه همین است که اسان حق
دارد و میتواند حق خود را نگذارد اما حیوان هم
ب حق است و اگر هم با حق باشد قوه و املاک
نمیارد که آن را محافظات کند، اما اینکه ما حقوق

- مجاہیش نمانده
 (۱) ناسینه در خرمه قرض فروخته ایم ، و کان
 فیروزه بتوانم بزوهدی خلاص شوم از این ماجله
 متفقان که بی ناگوارش مفاسد خودمان و طفلان.
 تازه زائیده مارا رمجه و بدلوه
 (۲) لشکر ما بک اردوبی مضعه و نسخه برای
 دنیا و طافها شده
 (۳) دو بابر ملکت مایه ما از کفهان پیرون رفته
 و هی دارد میرود
 (۴) افراد و احاداد ما بحمدی فیض شده اند که تردیک
 است ملت ما رسماً و رشکست شود
 (۵) مملکت ما دارالخلافه کنافت و نجاست گشت
 (۶) در تمام ایران بک آدم شلاق خود را باقی
 نمانده
 (۷) شاهزادگان از بی چیزی مورد النقاد گذاهای
 سایر نقاط دنیا شده اند
 (۸) در همه بلاد ایران بک خامه ضبط نشده باقی
 نمانده
 (۹) سرتاسر مملکت مارا بک خانم رقص فرنگی
 مبتولاند در لبلام بخورد
 (۱۰) در زمان کیمپرسو هر روزه مملکت ایران
 پهن نزی شد ولی در این زمان از بی توقی هی دارد
 تکه تک میشود
 (۱۱) در زمان سلطان اسماعیل ایرانیا فوج
 عتیق به بول نبودند اما امروز باید برای بول هزار
 جان گرامی ندا کنند
 (۱۲) در زمان کریم خان زند وجود عدالت بک
 بزرگ و حشق برای ایرانیان تشکیل داده بود اما در
 این عصر هر ایرانی بر زودی اگر بخواهد در ایران
 سالم ماند باید برود با این آخرور رعیت نلاف دولت
 طرح آشنائی برخیزد نآسوده نماند
 اگر حق با حقوق آن هم وجودش باعث آنادانی
 میشود جرا ناکنون در ایران از جمله حرفهای میان
 هی بوده معلوم میشود ابراهیم اصلًا حق در هم
 نداشته اند ، اینهم یکی دیگر از آن منظر قابس است
 که بی حقوق رواج داده است ، اگر ایرانیها بحق
 باشند برخلاف عدالت خداست ، علاوه بر این ناچاله

میکند و الان (مندرابن - ایر) یعنی برای بس
 خاطر رعیت از حکم سلطان تبری و نخنی میجود و
 بعد هم خود را در ملاه عام میکشد مختصر در هر قطه
 از عالم که بگردی یعنی که مردم بک حق دارند اما
 در ایران هیچ طبعی نیست
 هر کس میداند حق و قش جیست ولی در ایران
 هیچ کس اینرا نمی فهمد یعنی نخواسته آن بفهمند -
 عجیب ندارد که در خود ایران حقوق مددوم باشد
 یعنی هرجه بدبختی هست برسر اهالیش وارد باید اما
 رابطه ما با دیگران حرب حکم نماند و آسوده ناشیم
 یکی از بزرگترین اشتباهاتی که ناشی از حبس وزارت خانه
 های ایران در چشم های بخوبی بود همین است که این
 هوس بجا را در دماغ خود می بخندند ولی این خیالی
 است محال زیرا آسوده مامدن دولت موقوف به قوت
 رعیت است که اگر غذام خارجی بخواهد نخوازی کند
 دولت سواد بوساطه آن قوه رعیت خود را نگهدازد
 و معلوم است وقتی که رعیت در حرمہ وطن خود
 فوت حفظ حقوق ندارد بطرائق اولی عجز خواهد
 داشت از اینکه در حلو دیگران بند بشود علاوه
 بر این رعیت نه و سلطنه ظلم و بعده ای دولت از حفرق
 خویش عروم است مگر سک حارش گزیده که بزود
 سینه خود را سه های همان دولت طالم کند و کمک و
 مدد بظلم دهد -
 آن دلیل هائیکه برای طلم دولت اقامه گردید بماند
 بجزای خود اما ما می پنیم با وجود آن حرفهای شنا
 خم با روی دولت نیامده هیچ از حللات و بزرگی
 دستگاه دولاق و بک، و دبده و طقطنه آن کم نشده و
 بلکه بزرگی این ساهانت حایله خلیل از ساهمات هایی
 پیش ، نه عهد کیمپرسو و اردنسیرو و سلطان اسماعیل
 و کریم خان زند پیشتر و هر راست پس بخاطر می آید ،
 این اثری که برای می حقوق قیاس کردید بی اساس است
 این حرف یکی از آن سخنان بیهوده است که از
 اثر بی حق و حق ناشنایی در دلایی ما جا گرفته و
 حال آنکه امروزه ما بادنی درجه مذات و بدبختی
 رسیده و با خالک راه همراه و هم مایه گشته ایم جرا
 برای اینکه
 (۱) بول ما بکلی از خزانه پیرون رفته و اثری

است لافیر

پس معلوم شد تمام رشته های قانون بر سر همین
امنیت مالی و جانی چرخ می خورد ؟
بیل غیر از این نیست

خوب در اینصورت این اوضاع ماگوار و تشکیل
دارالمشوره وغیره وغیره جیست

فهیمیدم منصود از این سئول جیست ، بخواهید
بگویید که دولت علیه حکم مبدعه امنیت رطایا وقرار
باشد و این اساس (یعنی دارالمشوره) می پیچاند ولی این
هم بیک از آن اشتباهات بدینخانه است که بواسطه
مداموت تحمل اینداد نموده اند ، هفت بیانگ میان
میگویم که هزار فرمان مهر لمسان ، دو هزار توقيع
رفیع ، سه هزار برابع بانی ، چهار هزار دستخط
انجیم نقطه ، و بی هزار رقم قضا شم ، و ششم هزار ماقوفه
مرحث مأله ، نمیتوان خود بخود موجب استدامت
امنیت جانی و مالی ایرانیان بشود ، هزاران مرتبه در
عهد ناصر الدین شاه و مظفر الدین شاه اینگونه مواعید
صرفه بروکارند آمده و در اطراف مملکت بخش و
منتشر گردیده و مردم هم مثل گوستنده خوشحال و
شاد بودند که شاه احتف کرده اما بعد از دو سه روز
سرکه انگلین صفرا باقی بود و معلوم میشد که سلام لری
طعم نبوده و آن وعدها برای همین بوده که اعلیحضرت
هابوی بتواند بعد از اذک مدنی فرنگستان تشریف
برده و سلکشت و نهادا پرداخته خزانه ملت را صرف
خارج چند نفر درباریان بی وقوف نماید -

پس تکلف جست

تکلف اینست که ما باید از این امر و ذمہ جسم خود
دا باز کنیم و پیشیم که اگر ما بخواهیم در آن منجلاب
مذات سابقه بیانم و بهان مذاک نمحکبت قاعده کنیم
واحکام حدا و پیغمبر را پس بشتم اندامت مقاضیات
زمان را از نظر دور کنیم و مایل ناشیم مانند پیش
بهمه مذات و فروی در افتاده بدینخانه از اصلاحات
جان افزای چشم بروشیم بزودی دیگران بر ما تاخته ما
را هرصه حلالات جاسوز خواهند داشت

در کار حالی دولت جه میگویید

میگوئم اینکارهای خدارانه که علایف با آن سوگند
های اغلفه بوده و خامق بسیار عظیم خواهد داشت

در ربع مسکون هیچ ماق نیامده که محروم از حقوق
باشد ، حق ناشناسی ایرانیان دلیل بشود بر اینکه اصلًا
حق در علم نداشتند ، در علم خلافت ایرانیها همان
حق دارند که اروپائیان دارند ملنها اینها جسم و
گوش خود را بخونی باز سکرده فهمیده اند که معنی
ب حقوق اینست که تو سری خاور تمام ماله باشند و
لذا نخواستند که ذلیل و بدینخت بانند اما آنها از
جهالت و بی علمی غفلت را نمای درجه رسانده اند که دل
هر هیوزه فرنگی بحال آنها میسوزد

خوب - حالا چه جاره نواف کرده ؟ آیا بایم
بین حال نامردی و طمعه توپهای دیگران شویم
یا مثل مردان حقیقی قدر است کرده نمای حق خواهی
را بسمع کلیه اهالی زمین برسانیم ؟

نامرد ماندن و طمعه توپ دیگران شدن وقت
خوب است که بدانم بعد از مرگ آسوده و طرم در
بهشت بین و آغوش غلستان و سورالیں میانم اما کار
و عکس است یعنی هزار دلیل دینی و محکم صریح قران
و بعض حدیث حضرت حلیمی مربیت ما در جرکه
خداران و خاندان بین وطن بشمار آمده در اسفل
الساخین حجم قرار گرفته تا ابد الاباد از آتش کارهای
خودمان میسوزیم و آنوقت نه شفاعت شفیع نه وساطت
واسطه بکلی بخرج درگاه بربانی نخواهد رفت (یعنی نباید
هم بروند) ولی مردانه ب Roxasen نه فقط باعث آسودگی
مان در این دار مستعار میشود بلکه در عدد شهداه و
سعده خواهیم رفت و قی شک بهترین درجاتیک خداوند
گریم برای باکازان مقرر کرده انصب ما خواهد گشت
مات مانی قیمه حقوقی جیست ، مجده خواه با آنها
بگوییم نه ذیحق اند ؟

فهمیدن ملت هیچ طبل و شیشور و جاری لازم
نداشد ، ما باید بلک مرحمت کوچک کرده باین مردم
بفهمیم که آنها هم در این خلاک شریک الففع والضرر هستند
و این فهمیدن بسته باین است که ثابت حکایم روایی
ایران دارای امنیت مالی و جانی مستند این را هم باید
مدين خوب کنیم که ب مجردیک شفیدم در جانی از ایران
بلک «ر اسبت بدیگری ظلم کرده فوری سزا بش را در
گناهش بیم ، شالوده تمام حقوق انسان که بنای عالی
عدالت بر آن گذارده شده فقط همین امنیت مالی و جانی

بغايت سهمناک است (کراچی) (۱۵ ج اول)
(خبر سیار)

وطن دارد میرود

﴿ ای ایران خدا حافظ ﴾

خبر سیار هنوز من - ناکنون من هم که از همه اسرار نهای شا با خبر بودم نمیداشتم که (آب در کوزه و ما نشنه لبان میگردیم) یعنی کان نیکردم جنابت در این عوالم سیر و سلوك داشته باشد . ولی دیگر حجج این شبهه از چشم بوده شده شبهه در برابر رایم ناق نانده که آن جناب خبر سیار است و زیده ابرار - حیف که این معنی را در زمان حضورت در بوشهر ادراک نکرده بودم تا بعضی اطلاعات مهمه به دربار اعمال و افعال حکومي و آداب و رسوم بعضی بزرگان مصنوعی ایجا داشتم بحضورت عرصه داشته شهادا در این کار مبارک کلک و مدد نمودم . سهر حال البته ناکنون از نفس عهود سابقه و مختلف از تخلفهای لاحجه و نجدید بدینه ما شنیده اید . از روز شنبه که این تأکرافات وارد گشت ما اهانی و شهر را روزگاری تباء رخ نموده اضطراب و تشویش عمومی در تمام شهر رخ داده ، انجمنهای غیر رسمی کلاً در انجمان ایالق اجتماع و احتفال کرده امالی دست از کار کشیده از عارف و عامی . غنی و فقیر - وضعی و شریف . پیر و بزرگ . همه با یک حسن وطن خواهی که گاهی ساعتاً دو آنها دیده نمیشد بحرکت و ازهاض آمده تأکرافات اکیده بمحاجس و شاه و سایر نقاط ایران کرده اند .

دیروز در احمدن ولاي محشری ربا بود هزاران نفر در آنجا گرد آمده تأکراف اخیر گیلانی ها را که مبنی بر عذر سلطنت و محصور بودن مجلس مل و فقدمان جمعی از روساه قوم و وداع خودشان و حرکتشان بطهران و وعده دیدار بقیامت میبود قرائت گردیده . شوربی در مردم پیدا شده ، و از غایت بی خودی و ب طافق جامه شکیبانی را چاک زده . نعره های ادوه از نه دل بلندی میگردند که فی الواقع من نتوانستم در آنجا توقف کنم ، و همینکه آن نجه و عویل را دیده بی احتیاط جسم نیره و گاویم گرفته سرم دوران پیدا کرده از ایستادن حاجز بودم و متنها کاریکه توانستم بکنم همین بود که از آنجا خارج شده روی سنگی در کوچه افتادم .

میگوئیم ماق حکم یکدغه از لذت شهد عدالت شیرین کام گردیده واژف او بحربت و سلطنت مشروعه بولهوردار گشت عحال است بنوان دوباره زیر قید استبداد آورده و مبتلا بضرات بیشهار نمود میگوئیم با این از سرگذشتهای سایر پادشاهان غدار مانند لوی شانزدهم و شارل اول و خبره عربت گرفت ، میگوئیم پادشاه پورنکاله هیچ خالق با مشروطت و عدالت نکرده و هیچ سوگند و قسمی را خلف نکرده بود بلکه بک وزیر جلدی را بر سرکار آورده بود . و معهمذا ملت در روز روش به عملیات خود دست زد ، اورا و ولیمهش کشند .

میگوئیم اطف کار درایست که ملت ما بین دارد که اگر در این معامله کشته شود بشهادت رسیده و درک فیوضات اخزوی نایل خواهد شد و اذلک اگر بکشد هم به همان مدارج عالیه خواهد رسید میگوئیم این کاری جاهله فقط نیشه برایش خود زدن و استقلال خود را مختل نمودن است و عاقل آن کسی میباشد که خبر و منع خود را ملاحظه کرده باشد و خدمه پردازد

میگوئیم اگر موقتاً دولت بولت غالب شده و فرص ارکان شورای ملی احتلال دهد طبیعت روزگار میزودی همان معامله را با اوی خواهد کرد در اخر با علی صوت خود تمام ایرانیان داخله و خارجه را مخاطب داشته ، میگوئیم هانی نهودن وطن در خطر بزرگ افتاده وین در شرف اضمحلال آمده و شرف ملیت در کار نزال میباشد اگر در این دفعه بظایف حقه خود قیام و نعم غمالفت دولت اقدام و وزیده اساس مشورت را حفظ و حراست کردید از هر خطر و خدور رسیده و اگر مثل سابق خواب طرکشی و فنه (عفی الله ماساف) را ورد و ذکر خودتان ساختید در نیمه فناه و اقراض حقیق افتاده و به اندام فوری رسیده .

بس اگر حفظ وجود خود را طالب وابقاء ملیت و حفظ آنیه و دوام هنر و منع عبودیت و اطمینان حریث و اشاعه عدالت را راغب میباشد باید در سرطان عمل داخل گردیده فکری بک جای نیل بگتصود خود بنهاید چو که ورطه بهای خطر تاک و ومهه

شاه سردار منصور دیپس تلگرافات ایران و امیرپوش
داشته بخوبی اینکه چرا در واقعه نویخانه تاگرافات ملت
را بطور امانت و دیانت مخواهه کردی و مخبر دولت را
بجایش گذاشت و آقا سید عبدالقه بجهد برای استخلاص
سردار منصور به دربار رفته شاه بطور شدت امتناع
کرده گفته (سید میخواهی خلبانان لاله زار را تازانو
بر از خون کنم) خبری دیگر در افواه مردم افتاده
که از طرف دولت تاگرافات خانها قدرن شده تاگرافات
ملت را مخواهه نگذارد و ظن غالب هم همین است چرا
که انجمن ملی چندین تلگرافات سفارتی به مجلس شورای
ملی کرده تا محل هیچ خبری از جواب نیست ، با این
آنکه این مخواهه نگذارد و ظن غالب هم ناگذون
جواب نرسیده است ، تقدیر این زندگانی اف بدان
حیات متفق ، بخدا در این لحظه خبر بر چشم نیزه و تار
شده خواز در عروق سرعت عرق میگذرد و چیزی
خر بی خوبی خود فراموش نمیگردد و دنگی جز سرخ
نمی بایم ، اما از این عالمی که تا این درجه میخواهد
مدست خود نیشه بریشه خود بزند ، فرماد از نافهمی
که گمان میگند بعد از این زندگانی مستبدانه همکن و
صورت پذیر است ، با این طلاقت این ملت طاقت و
دربویشکی باید شار به انتها رسیده دیگر نمیتوانند زیربار
استبداد بروند

کنی نیست به این گزار آدمخوار و سکان نامهنجار
و خانه ای دربار بقیه اند که هرجه از قوای ملت
بکاهید از هر قدر خود کارت اید و هرجه مذلت و بدینجی
بران قرم مخواهید رای خودتان خواسته اید زیرا که
شما بی وجود ملت نتوانید فیضت و زندگان گفتد
گویا در نظرم بمحض و متشکل است که دولتهاي دیگر
در این حیص و بیص بعنوان مدینجیگری پیش آمد ، از
حدود این مملکت تکه های بزرگ برای خود گرفته اند
و ما زیر برقه ای صلیب دار آمان زندگانی کرده از
آنچه ب ایمان و پیداد آن مستبدین آسوده و فارغهم
معلوم نیست اندازه بی عالمی آن خانه ای خدار تا کدام
 نقطه است ، باری زیاده بحال خبر بر مدارم و بازهم
میگویم وطن در خطر است و ما و بروی اضلال
شده ایم (استود حکم اله و نجوم الدعا) خدا حافظ
خدا حافظ (م - ا - س - ل - ن)

اصناف و کسبه و اعیان شهر کلا در انجمن ملی
جمع شده بودند ، ولی آقایان علماء و تجار با وجودیکه
از آنها مخصوصاً دعوت شده بود تا بکسر نگذاشت که
بنسلام و مصلوات بیانند ، و در آخر بعضی از غیرهنوزان
وطن رفته بکان یکان آنها را با هزار زحمت بالجن
آوردند . کسیکه آرودانش طبلی زحمت داشت و فیقت
سید مرتضی اهرمی بود که در خانه نشسته چشم داشت
که تمام اهالی رفته اورا رویدست نگذاشته چشم داشت
بینند . بعد از آنکه تمام اینها جمع شدند قرارشده مجلس
سری مركب از علماء و بعضی تجار و کلاه انجمن ملی
و معمونین اجمنهای غیررسمی اهتماد یابد و یافت ، بعد
از حلیل مذکور آقایان تجار که همیشه میخواهند در
هیچ جمی داخل نبوده باشند در منزل خود آسوده
تشریف داشته بکر و نخوت هفروشند رضا مذاری دکه
تعطیل عمومی برپا باشد و از حاشیه سری خارج شدن
هان و نجاهه خود شان هاست . مردم که این حال
نا هووار را از آنها بینند حلیل دشنام و بدگونی
نیست باشان کرده و مصمم شدند که بدون ویاست
اسی ایشان به تعطیل برداخته نخوای کنند که آنها بجبور
میتوانند با ملت شوند . فی الواقع نمیدانم این دیگر چه
نیزگ است که دولت ما میخواهد بر این مشت بدینجی
سیازد . سالهای سال بوده که مادر فشار ظلم و تهدی
بجای بعض خائین بوده قوه دم زدن نداشته ایم بچه
جهة حال برای حفظ وطن خودمان حرست کرده
میخواهند ما را این طور خوار و ذلیل گنند . آیا
این همه گرفتاری که حالا ما برای حفظ خود داریم
بس نیست . آیا کفایت اشده آن دخشم ای ، که بواسطه
حلات عنهان و روس بر حسود مان وارد آمده نمیدانم
تا یکی این معدود ذلیل درباریان خیال دارند طرا
بمال هوا و هوس نفس دون ماهه خود ساخته خاگستر
علم بر سر ما بیزند ، بخدا قسم دیگر چیزی باقی نماند
حقیقت اسلام - و گند تمام شدیم رفیق مردم ،
قرار است امروز که یکشنبه است تعطیل همومر
برپا باشد و از جانب ملت به تمام نقاط ایران و به علماء
عیبات تلگرافات لازمه شده این خیانت بین که بكتاب
خدا و به تمام ملت گردیده انتشار یابد ، بهر حال
رفیق وطن راسق در خطر است ، شنیدم اهلی عضرت

شادی شدن نه و نیویه جلت خدیک است که می‌حاصل
برگی بران می‌باشد، و چون زاده اخراجی موجود بینت
مردم نیز بهای قدر بصل می‌آوردند که انتقامی
ضروریات داخلی شان کند، ولی اگر داها صاف
می‌بودند لارعین و صاحبان املاک و باغ کوشش میکردند
که حاصلاشان زیاد و مداخله‌شان نیز ترقی نماید و ثروت
ملکت پیشتر گردد،

لاره بکریز شفیع فرمای سابق هند و سفر
نامه ایران خود نگاته است، که در کرامات‌های
گندم اهل خرواری و بنج شانگ فروش می‌بود که
عجلوت از بازده قران باشد، و بلکه خروارش بوقن
هند نه من بخته هند است، اگر این قیمت را باقیست
گندم در هند موازن نمایم، تفاوت کلی ظاهر خواهد
شد، در آن حین هند که گندم زیاد بصل می‌آید
و بسیار ارزالت هرگز خروارش را از پست نومان
کثیر نهیز و شنند، و دو جنوب هند که این حاصله کنند
آن آبد خرواری شانزده نومان در ارزانی و
بصل می‌آید خرواری شانزده نومان در ارزانی و
پست نومان بلکه زاید هم ترقی میکند، و با وجود این
قبیله‌ای گراف لکوکها خروار گندم هر ساله از هند
برای فرنگستان بار بیشود، در نفعه جنوبی هری
ایران با فعل اگر شوارع صاف و کوییده درست کنند
سهولت حل و تقلیل بشتر شده میانها حاصل باز از آن‌ها
قیمت وارد بندر عجمه و بصره میتوان گرد، آنجه
بناست قیمت‌های هند اگر فوجله ارزانتر هروشیم کلی
ها ملتفت برای ملاکین و تجار غله خواهد داشت و
باعث تقویق ترقی زراعت خواهد گشت، اگر راهها
صاف و هموار و کوییده باشد کسان نمیکنم که کراه طل
نی عجمه یا بصره خرواری بشتر از بلکه نومان بشود،
اگر قیمت گندم را دو نومان ف خروار بگذارم پس
خرواری سه نومان الی چهار نومان بخوبی میتوان
وارد آن بندو نمایم، اگر آنجا خرواری بلکه نومان
تا دو نومان کثر از قبیله‌های هند بعروشم رجوعات
کلی تجار خواهد شد و منافع هنگفت حاصل شان خواهد
گشت، و چون کراه جم از از آنجا نا فرنگستان
لشیه کثر از هندوستان تا فرنگستان است، تجارت فرنگی
که الحال گندم از ایران برای فرنگستان مار میکند
محبوب بدانون قیمت خوب خواهد شد، زیرا که باز هم

حالا دیگر چه توافت گفت و چه توان گرد -

صاحب ملک مایل به تخریب علائق و تفضیل از کافل
دولت و رفیقت ملک ستم دبدة طود گردیده و آن
بله را بر سر تراجم آورده، من هم در این بزم حواسی
که اینستاده این اوضاع ناگوار دارم با چشمی پر از
اشک وطن را وداع گفت براوران خود را هدا حافظی
دام و باسوت اهلا خود میگویم (اندوس وطن رفت)
(عبدالباقی غیر سیار سجل‌اللبین)

شوارع عامه و کاروان‌سراها

در نامه مندس در شاهزاده (۴۰) مورخه ۱۰
ربیع‌الثانی سنه (۱۳۲۶) درباره نا امن راهها شرح
منفصل درج است که باعث افسوس عیان نوطن میشود.
بنده چیزی در باب نظم راهها نوشته ام، زیرا که آن
امر تعاق بسیاست و حکومت دارد باید مجلس شورای
ملّ نوچه خاص به آصوب معطوف دارد، و آن‌اینکه
باعث نا امن طرق و شوارع هند آنها را مجازات مصروف
در دامن نهاد تا دیگر مرتكب می‌باشند جنین اهال شبهه
نشوند و مسافرین و مارین و جاروا داران از همه جمهة
آسوده خاطر نشوند تا آبی بخارت ملک و امن همه
وارد نیاید، آنچه بنده نگاته ام صرف متعاق بدروزی
شوارع و کاروان‌سراهاست

بی‌از اسباب بزرگ آبادی ملک درست و راهها
و شوارع است، راهها که امن و صاف باشد مسافرین
و مارین به سهولت و رفاقت تمام حرکت میتوانند کرد
و حل و تقلیل مال التجاره نیز ناسانی نمکن است، بهین
و خیال آبادی ملک در این بوده که سلاطین صفویه و
پهلوان کاروان‌سراها و پلها و ایام داشتند که مسافرین
و مارین در آنای سفر راحت نشوند، الحال که
متجاوز از سیصد سال میگذرد باقی اسباب
آسایش مسافرین بیش باشد، ولی حالت کاروان‌سراها و
پلها و راههایش که آنها ساخته بودند خراب و خسته
و قریب الاندام است، اگر دولت به مدعاوی مجلس
شورای ملّ بین صوب توجیه بگاره در اندک مدنی
تام این عبوب و طرایه‌ها دور و قری و دعات اطراف
شوارع آباد و معمور خواهد شد و تجارت ترقی
روز افزون خواهد شد،

خرابی و نا امن و هم تا همواری شوارع افع از

هذا بر بجاه یا صد فرسخ راه را قطعه مقرر کرده به عن
معین باجاره میتوان داد، و این رقم اجاره را از روی
او سطح تعداد عابرين و مال معین اسب و قاطر والاغ
و غیره مقرر باید نمود، و بعد از بجهال یکبار تقبیح و
رسیدگی محاسبات هبور و مرور باشد که تا معلوم شود
چه مقدار تعداد آیندگان و روندگان از جنس انسان
و حیوان ترق کرده و از روی همین حساب برای آینده
تشخیص رقم باید نمود، مصارف درست نگاهداشتن این
راهنما از همین رقوم خواهد شد و چنین از خزانه
دولت صرف نخواهد شد، ولی ابتداء باید دولت متحمل
ساختن و درست کردن راهها بشود تا این منفعت را
بردارد، و دولت میتواند که ساختن شوارع را نیز
باجاره بدهد و در وجه درست کردن راهها همین و نوم
راه داوی را باجاره دار در حسابش مجری دارد، و
درین صورت اگر انتظام بقاعده داده شود از یکسۀ
دولت چنی هم صرف نخواهد شد، در تمام هندوستان
به دو طرف شوارع اشجار و سایه دار مخصوص کرده اند،
تا پیاده و سواره از تابش آفتاب حفظ ماند و این
خرج یکباره است همینکه درخت قدری بزرگ شد
دیگر محتاج آب یاری نخواهد بود.

با درسق این شوارع تعمیر کاروانسرا هایی
موجوده را نیز باید بدست گرفت و بهترین طریقه اش
اینست که در هر دهی که کاروانسرا دارد کدخلای آنرا
وا دارند که آنرا پاک و صاف و نیز نگاهدارد
و چنی بطور مواعظ رای او مقرر نمایند و این رقم
نیز از خزانه دولت صرف نخواهد شد، ولی اول باید
دولت منکفل تعمیر و نرمیم آن کاروانسراها بشود و
شکست و ریختنش را تعمیر و نرمیم فرموده بدست
کدخلایش دهد، از مسافرخی که در آنجا منزل میکنند
رقم قابل گرفته شود و نرخ و مقدار آنرا نیز باید
دولت مقرر نماید و چنانچه قبض چاپ کرده بدهد تا
حساب نیز معلوم شود و رقم از هیان غرفه باشد زیرا
که تا مسافر قبض نماید بول نخواهد داد و نه کدخلای
مطالبه میتواند کرد تا راضی بدادن قبض شود و بدین
طریقه منع زیاده ستانی نیز خواهد شد و برای مال و
حیوانات به همین طریق قراری باید گذشت که چندر
گرفته شود و نرخ قاطر و اسب و الاغ هر بیک باید

براییه آنها به نسبت قیمهای هند گشتم او زانزه تمام
خواهد شد و نفعی که الحال آنها میبرند در یکسۀ تجارت
خودمان خواهد رفت

در هندوستان دولت راهها و شوارع بخته و کوییده
درست گرداست تا عبور و مرور بر آن آسان باشد و
نرق در تجارت شود، یعنی جاهاییک راه آهن مدارند
راهنما بسیار خوب هموار و کوییده موجود است،
جاییک راهنم خوب بسته هر آنها روزی سه فرسخ
پیش طی نمیگذرند، ولی هر جا که راهها صاف و هموار
است روزی باسانی ده فرسخ طی میگذرند، و براییه
گاوهای عراه و اسبها و مال نیز عبور بر راه صاف آسان
است و پیشتر هم میتوانند بار بکشند، اگر در ایران
راهنما و شوارع بخته ساخته شود بجای بار کردن بر
الاغ و قاطر یکدفعه مردم هرها راه خواهند انداخت
زیرا که با بیک حفظ قاطر دو خروار بار بدقیق بشود
حل و نقل میگرد، با هر آن که یکجفت قاطر داشته
باشد پنج خروار باسانی تمام میتوانند بود، و این خود
نه کلی برای همه خواهد داشت، و در هندوستان
راسیه درسق راهها و وصول راهداری رسی
گذاشته اند که حسب ذیل است:

در ائمای راه هر شش یا هفت فرسخ یکجا مثله
قراؤخانه ساخته اند و راهداری آنجا معین است که
از هر جفت گاو عراه دو آن که هیارت از دو عباسی
باشد میگیرد و بروانه بطور قبض هر ایجی یا چاروادار
میدهد تا کسی دیگر در راه متعرض او نشود تا به
قراؤخانه دیگر برسد، و برای شتر و الاغ و اسب و
قطار نیز رفق معین است که مطابق آن از هر کس که
صاحب مال است گرفته میشود، و این قبضها بطور
کنایه است که از طرف دولت طبع میشود و شمرده
به راهدار میدهد تا از روی آن حساب از او گرفته
شود، چون حساب در کار است نه هر ایجی یا چاروادار
مگر قلن قبض بیک بول بر اهدار خواهد داد و به راهدار
بیک بول اجحاف با تقلب میتواند کرد، و چون
حساب در کار است و آسایش عابرين و چارواداران
در آن ملحوظ مردم بخوشی زیرا اینبار خواهند رفت،
و برای که درسق راهها برای همایه آسایش است، چون
جمع کردن این رقم جای دولت مایه دره سر است

از طهراف روانه شود . ولی افسوس که این امر صریح گذشته از اینکه هیچ ملشاه اثر نماید بلکه پیشتر اسباب راحت مردم شد چو خان کار برداز از اطاعت این امر و فرمان امورات استماع فوده گفت «من از طرف طهران مأمور نبشم » و همان روز باخواسته یکی از مفترضین مفسد تلکرافات مفصل در مدح و ستایش خود و درستکاری و حسن سلوک خوبیش نوشت و بعضی از نسبه بجواره را بتوب و اثیر و تهدیدات و داشت در آن مهر کردند و فوراً هم گزرا . در آن مصانعه بجهوله را بظهران بجاوره نمود و آنرا آلت مدافعت و سند محنت هم خود قرار داد ، و از طرف دیگر با کمال گرسی مشغول شلتاق و گرفتن وحوهات باسم نذکره و غیره از مردم شد . و باقی مردم نذکره نداد و گر بلانی محمد نام خورده فروش را بجهة گرفته جوب بسیاری زد ظاهرآ تقدیرش این بوده که گفت خاف کار برداز معزول است علاوه بر این در صدد اذیت و اهانت متظالمین نسبه برآمد . که جرا از دست او شکایت کرده اند . و صورت تلکراف شکایت ایشان را که بسفاوت کرده اند ، بدیسه و اغفال حکومت بدست آورده میخواهد تا نهایا صدمه بزند

امروز صبیح حاجی ابراهیم تام هرب دا که از نسبه ابراف است بخده گرفته جیس فوده و حبیبت این شخص را که از اخبار و نجبار معنی بر این شهر است برآد داده و همچوین در صدد گرفتن و نوین نام متظالمین است و آشوب در شهر انداخته و تزدیک است از حرکات و حشیانه خود سراه او مفسدة بروی شود ، هیئت کابینه وزراء هم نبديل یافته و وضع شلوغ است و کسی نیست بدای مردم بجواره برسد ، بدینخانه سهم تلکراف هم بواسطه اختشاش اصراب باره است و باسلامبول هم نمیشود تلکراف کرد

غرض نسبه مدخت ایافت از هر طرف دوچار مضاپته شده اند اگر جه تلکرافات متعدد بظاهراف کرده اند ، ولی بواسطه نبديل ، زارت آماحال جوابی نیامده و اگر هم باید بخرج این شخص مغور خود پسند نمیروند ، گویا آن جناب از طرف خاقان چین مأمور است اطاعت با اسر اولیای دولت ایران ندارد ، باری اگر اتفاقه بین زودی از برای مردم نشد احتمال میروند

مقرر شود ، چون کار و اسراء بالک و صاف و نیز باشد هر کس بطلب خاطر در آنجا فرود خواهد آمد و وقت مقرر را ادا خواهد کرد

مسئله دیگر بست که در حوالی کار و اسراء لابد قنات با چشمیه یا رو دخانه یا جاهی موجود است که مردم از آن آب میگیرند اگر در حوالی کار و اسراء یک قطعه زمین گرفته آنرا برای کائنان اقسام بقولات و سبزها بکارند و تمام زباله و سهات مالهای و قازورات و اضلال کار و اسراء در آن زمین بکار برند شع حکمی بری ازین بلکه حاصل خواهد شد و برای مسافرین نیز اسباب حاورد و خوارک مهیا خواهد شد و کار و اسراء با پیغامبر پی درد سر بالک و صاف هم خواهد ماند و برای دفع عفونت هم ازین طریق نیز ممکن بست اگر منافع همین زمین را در جزء مواجب کدخلدا بجزی دارند همچوی بست که بخوشی قبول نماید ولی شرط شکایت از احدهی نرسد که در فلان کار و اسراء اجحاف یا تعدی یا فریاد ستانی شده است

در فرآواخانهای راههای و نیز در کار و اسراء دفتری باید گذاشت که نداد مسافرین و مال که از آنجا عبور میکنند یا در کار و اسراء منزل میکنند ظاهر شود که این نیز بجهة استانیک اهمیت کلی دارد و دولت و این نیز از ترقی تجارت و نداد مسافرین و مال همیشه مطلع خواهد داشت ، ازین دو راه حکمی عرض شد منافع کلی باید دولت و ملت خواهد شد و فری و دهات اطراف شوارع نیز آباد خواهد گشت و نگارنده بطور بین میداده که اگر راهها خوب و کویده و بخته ساخته شود در عرصه دو سال تجارت ایران چهار چندان تجارت حالیه اش خواهد شد و البته باقات و وزرات نیز توسعه کلی هم خواهد رسانید

مکتوب از عماره

دو سه هفته قبل بسبب شکایات متولیه تجارت و کتبه ایرانی امر تلکرافی از جانب مشیرالدوله برای میرزا ابوالقاسم خان کار برداز رسید که بوصول این تلکراف هنیجهت پاسلام بول نماید ، اوراق و نوشتجات و تمام ملزومات کار بردازی را بفلات یعنی بنده تسليم نماید ، که کفالت در امور فوده نامأمور جدید

مکالمه ایضاً

بومیه حبل المتنین در هشت صفحه با مسلک و مشرب پانزده ساله خود در طهران اشاعت گردید، هر کس در هندوستان طالب باشد در کلکته باداره حبل المتنین - و در ایران و سایر ممالک خارجیه به (طهران) خیابان لاله زار. اداره بومیه حبل المتنین رجوع نماید. قیمت سالانه در ایران سوای طهران چهل و پنج قران و در ممالک خارجیه هموماً سی فرانگ است

اعلان

جلد دوم ابراهیم یک که افراد ملت را بهزین کازیانه غیرت در حب وطن است با کاغذی بسیار اهل و طبع خوب در سیصد و پیست و پنج صفحه قطع جلد اول کتاب موسوف را بایه فروش در اداره موجود است، این کتاب گویا لازم بعرف نباشد، هین قدر کافی است که بگوییم این جلد از جلد اول نافع نر و دلیل نیست، هر کس جلد اول او را ملاحظه نموده از مذاق مؤلف و سیاق کلام و خیالات عالیه آن بخوبی واقف است، که در زبان فارسی کتابی باقی سبک و سیاق نوشته نشده، قیمت چهار روپیه، اجرت بست بر ذمه خربدار است

(میکادو نامه)

میکادونامه منظومه است در جنگ روس و زاون که بعض شاهنامه نگاشته شده، ودارای ۵۰ عکس های حقیق میدان جنگ میباشد با کمال امتیاز بطبع و سیمه هر کس خواستگار باشد باداره حبل المتنین کلکته و جوج نماید قیمت در هندوستان سه روپیه، ایران یک تومان، اجرت بست بر ذمه خربدار است

کتب موجود در اداره برای فروش

روپیه - آن

مجار الانوار کامل	:	۴۰۰
سکندر نامه قلمی زکی	:	۱۰۰
تاریخ سر جان ملکم مصور	:	۱۲
سر نامه مظفر الدین شاه مرحوم	:	۴

جهی از نیمه ایران برای استخلاص خود از ظلم و طغیان این مأمور نادین بجهور بزرگ تابعیت ایران و دامنه، در تابعیت عملی بشود، چو خشونت و خاس این مرد قابل احیال نیست.

دو کله از برادران که مأمور هماره بود بشنوید، بعد از آنکه مردم از تعهدات او بستوه آمدند و آنچه شکایت کردند بجهان غرسیده متفق شده اورا کنک معقولی ذده با کمال افتضاح از شهر بیرون کردند، دو هفته قبل فراراً به بصره آمد، با حسکشی روسی روانه اسلامبول شد، افسوس که اهل بصره هم و انساق اهل هماره را ندارند که اندام در حفظ حقوق خود نمایند، یعنی چند قفر مفسد طیث در این جاسته که متصل میان مردم تعبیه میکنند و مردم را از فواید آفاق محروم داشته اند و بنده در میان آنها یکدستم و مثل است معروف، یکدست صدا ندارد

از حالت این دوقر جوان بد احلاق جانب حاجی میرزا موسی خان و حاجی رضا قلی آقا خراسانی خوب مسبوق هستند و قبیل از وقت از اسلامبول اشاره میکردند، مستدعی است حرکات و حشیاه این شخص و سوه نصرفات اورا ماجلاً بمقامی که صلاح میدانید اطلاع بدید که انسانه بدستیاری حضرت عالی شریف بزودی کنده شود و مردم آسوده شوند.

اعلان

تاریخ سر جان ملکم مصور که نقشه ایران را هم داراست بطبع اهلی، کاغذ و خط خوب، در نمبر ۱۶ و کشور را دود - کویس لین، ماز گام، بیهی - نزد آقا میرزا محمود صاحب تاجر کاشانی، و در اداره حبل المتنین کلکته بقیمت دوازده روپیه بفروش میرسد، جرت بست بر ذمه خربدار است، بهر یک و این دو مرکز میتوانند رجوع نمایند

نقشه ایران نیز علیحده بقیمت دو روپیه بفروش میرسد

(ج ۱۹ - ۱۱ جون)

﴿ تلکرافی از (چکاگو) رسیده که انجمن دواخواه ملت (مسترخت) را با آغاز ۱۹۲ و ای منتخب گردند کلیناً ۹۷۸ رأی در مجلس داده بودند ، بعد از نام بردن (مسترخت) ناه ۲ دقیقه صدای مردم عصرت بلند بود ﴿ (مستر روز بولت) در خصوص (مسترخت) اظهار داشته که عاصکت باید بر حوش قسمی خود افتخار نماید که چنین شخص انتخاب شد و مشارالله و امن از زمانی دراز میشناسم و رأی وی بارأی من اغلب متفق بوده . هنر از وی هیچکس برای ویاست جمهوری نیست ، پیشفرض وی خوف و خدا زن است ﴿ تلکرافی از (سیبول) رسیده که بی از رعایا به انگلیسی (بت هل) به سرای فید ۳ هفته حکوم شد چه در بی از جراید (کوریا) بخلاف دولت ژاپن مضمون نوشته بود ﴿ (جنرل سرچارلس برآون) بنصب (فلیدمارشل) متفخر شد

﴿ اطمیار امپراطور آلمان که دشمنان ما را عصو کرده و میخواهند بجایند و ما بجهوده اندیشه نداریم مستند و آماده هستیم در حضور سفارای دول و فکره به ملاحظه سان فشون رفته بودند اضطراب عظی میان اهالی اندلخت است

(ج ۲۰ - ۲۰ حون)

﴿ تلکرافی از باریس رسیده که در خصوص (مراکو) در مجلس شورایی ملی مباحثه سختی شده (میبو میشون میبو جوریس) را تردید کرده ، که دولت آلمان دولت فرانس را متفوق به این حکم داشته است (میبو جوریس) به (میبو میشون) اظهار داشته که دولت فرانسه را لازم است عبد العزیز را واگذار به بخشش نماید ، و معاہده (الجیریا) را نسخ نکند (میبو میشون) در جواب گفت که دولت فرانسه مشارکت سایر دول کار راهی طوائف کرد و همینکه این بیت حاصل شد آئند آمیخته (مراکو) را وها میکنند (سلطان عبد العزیز) احق به ملطنه و غیر ممکن است که (دولی خبیظ) را بسلطنه قبول نمایم جه وی بخلاف دول اروبا حماد میکند و هیچ دولی نهاده کسی را سلطان (مراکو) قرار دهد

سوانح عمری امیر عبدالرحمن خان مرحوم

(در دو جلد)

منتخب تاریخ ساسایان

پیامبر اموده جهاب اسلامبول

خراب عوائد ممل

آثار هم

احوالات حضرت زینب سلام الله علیها

میکادو نامه مصور

مکاله سیاح ابرانی

دانستان شکفت

دیوان سرخوش

دیوان حافظ جهاب عکسی

رباعیات مولانا روم

دیوان هندیاب (کاغذ و طبع هنر اهل)

قصائد قا آن

منتخب قصائد قا آن

ابراهیم یک جلد دویم

حاجی بالا اصفهانی مصور

(در دو جلد)

گلچینه باقری (غزلبات)

اخوان الصفاء (اردو)

منتخب مثنویات سودا (اردو)

آرایش محلل (اردو)

نثر بی نظیر (اردو)

بعدان حبل المتنین سال ۵ و ۶ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و

۱۴ ف جلد بازده رویا

﴿ تلکرافات ﴿

(ج ۱۸ - ۱۸ جون)

﴿ انجمن هوا خواهان ملت (چکاگو) مسترخت.

و مستر روز بولت را اخبار نموده اند

﴿ خبر (روز) وا خبر رسیده که در خصوص

انظام (مقدونیا) اتحاد بین انگلیس و روسی قائم شده

و همینکه دولتین متفق الرأی در محل اصلاح آنجا شدند

سایر دول را هم هراه طوائف نمود

﴿ دولی حفاظت خود را باسم (سلطان میتوان)

اعلان نموده است

﴿ زنان انگلستان که خواهشمند حق رای بودند در باع (هادبارک) قرب (۳۰۰۰۰) از ادنی و اعلی اشترنک نموده هجایش شورای در خواست عودند برای نهضتیل حق دادن رأی و این نحریک امضا بوده. (۵۰۰۰۰۰) ناشایان در آنجا هجوم آوردهند

(ج ۲۲ - ۲۲ جون)

﴿ خدبو هصرما وزیر خارجه وارد نهضت شده و تا يك هفته اراده اقامت در آنجا دارد نواب خاص از طرف پادشاه انگلستان و (سرادر دگری) به استانبون جمهه استقبال آمده بودند

﴿ تاکرافی از (آناوه) رسیده که قانونی اجرای پافته است که بمحب آن رهایی انگلیس که در مالک هند هستند و در آنجا میروند اهل باد دارای (۶۰) ایران باشند میگویند ازین حجه هندیان کنفرانس آنجا خواهند رفت

﴿ غیر (روز) از (هکایک) خبر میدهد که در مقام (ویست ویو) طفانی آب شده و اغای شهرها ذبر آب رفته استایوف و گرخکاهه (شامی شن) خرق و زراعت برخی صایح شده است

(ج ۲۲ - ۲۲ جون)

﴿ ملکه (اسپانیا) امریکا صبح پسری نولد نمود

﴿ پادشاه اسپانیا (الفنسو) بعد از نولد پسر همینکه شنید بجزی در (کور دوا) و شرف بقتل است فوراً تاکراف نمود که ویرا آزاد کاند

﴿ در (بیلان) دیروز (مسیو دیلد گرینج) بر بلوں ۱۶ کیلومتر را در ضمن ۱۶ دقیقه طی نمود

﴿ در مجلس تورای ملی انگلستان (مستر یوسفیان) اظهار داشت که (مستر بت هال) که در (بیول) سزا یافته بحکم عدالت ژاپون نبوده باکه بمحب قاوت انگلیسی در عدالت ژاپون حکم صادر شده

﴿ در حدود (تازکین) تاریخ ۱۹ جون با (۹۰۰) نفر اشرار و (۱۰۰) نفر سپاهیان جنگ در پیوسته ۲ نفر فرانسوی و (۵۰ نفر) اشرار بقتل رسیده سپاه کهک بد آنجا روانه میشود

(ج ۲۳ - ۲۳ جون)

﴿ (مستر یفت) در یک روزنامه انگلیسی می نویسد که اگر وی پرستانت شود مطابقت و پیروی بدلک (مستر روزبیلت خواهد نمود

﴿ جونک (مستر یفت) پسند ریاست جمهوری منتخب امریکا شده از این رو عهد وزارت جنگ را استعفا داده و بمقام وی (مستر لیوک رائٹ) مقرر شده است

﴿ نحریک (لارد کرزن) بر حالات هند بار دیگر تاریخ ۲۰ جون ملتوی ماند

﴿ روزنامه نیم رسی برلن (نورد دوپیش زینک) می نویسد که برخی مراد اطمیارات امپراتور آلمان را بخطاب فهمیده اند . خرض اصل امپراتور این بود که قشون خودرا از این قبیل اطمیارات هست و جرأت دهد تا برای هر گونه مقابله های سخت دایر و مستعد باشند ، اشارات امپراتور هیچگونه ربطی بامور پانیک ندارد ، بالاخره روزنامه مذکور می نویسد که خلبان هیب است که دولت آلمان را خواه در مملکت عمانی ، یا ایران ، یا افغانستان ، یا که در مشرق اقصی مفسد می شارند

﴿ تاکرافی از پاریس رسیده که دولت چین با اینکه در معاملات سرحدی تأسف نموده و بر کار روانی دولت فرانسه مشکرات باز هم خواهش دارد براموریک فرانسه راضی است عمل شود ، تحقیق و ندارک کند

(ج ۲۱ - ۲۱ جون)

﴿ اولیحضرت (ادور دهتم) ملکه با انگلستان مجلس ضیافت که در قصر (وندرز) بعد از ختم اسب دوان (اسکات) منعقد نموده بودند (۹۰۰) نفر مردمان و فرز حاضر بودند رئیس وزیری (بیال) و نواب و راجه های هند هم سمت اشتراک داشتند يك خلیمه ساخت هند که پادشاه انگلستان در سفر هند هر راه خود بوده بود نز مقابله خلیمه شاهی بربا بود

﴿ در فرانسه طوفان و باران شدید آمده نقصان زیاد به جیوبات وارد آمده است

﴿ تاکرافی از (فیلد لفیا) رسیده که در جهان آلمان (ارکادیه) در طبقه نخنافی که مال در آنجا می گذاردند ، صدای مهیج ظاهر ، و معلوم شد که این صدا از شگافتن نارنجک بوده که مستخدمین معزول در (همبر) قائم کرده بودند ، قطعه هایی که نارنجک یافته شد ، ۴ نفر جوشی سر کرده حلال علاک و بسیاری از من دوران مجروح شده اند

توخانه و نکت فرازها رسیده بوجنگی از ۲۴ جادی الاول بروزنامه (دبلی میل) اندن از طهران رسیده درین حنگ از هم پارلانت مارنجی بین توخیان فرازهان اقادة توب را خراب و چند نفر تویجی را مجروح و مقتول ساخته شلیک توب بر همارت پارلانت و مسجد سپهالار تا سه بعروب مانده جاری بود. مسجد و همارت پارلانت را یکدهمه منهدم نهوده رؤسای آزادی خواهان واعصای سر بر آورده پارلانت و جمیع اسلامیه دستگیر آمده جمی از فراق هم کشته شدند. سپس بطريق عموم فراق دست بقاوت زده. حق محمله اروباهم هم دست درازی کردند.

تلگراف بعد بیان میکند که شاه میدان را فعلاً بکام خود کرده و افسر قشون شاه (کرنل الکماف) روسی است. در طهران حکومت اظامی بدست فراق قائم گردیده. و اعلان رسی داده اند. همارت پارلانت و مسجد سپهالار و همارات سایر اجنبیها با توب خراب گردند. و یا هارت نهودند. بازده نفر فراق با سه افسر بقتل رسیده و پیست نفر فراق مجروح گردید. و درین میدان هفتاد نفر از مشروطه خواهان کشته شده اند. نهوده ازین جنگ بقشون حکم خارتخانهها بطور عموم داده شد. شاه به نایندگان روس و انگلیس وعده امداد شهر را داده است. و پس مشروطه طلبان و ده نفر از مدیران جراحت در سفارتخانه انگلیس پناهند شده اند.

جهار شبهه پیست و جهارم در حبیله که بین فراق و مشروطه خواهان جنگ جاری بود گاوله به تلگراف خانه انگلیس هم تصادم نهود. و یکی از بومیان مجروح شد. ولی بسا براعضای تلگرافهان نهانی نرسید. خبر روز از مرکز پسیار موقنی اطلاع حاصل نهوده. که نه فقط دولین روس و انگلیس هیچگونه تصریح در امور داخله ایران نخواهد نهود. باکه سحرکین حادثه حکم نوی را آگاه آنیده اند که در مخالفت با پارلانت عیجگونه امید هر هی با آنها نداشته باشند. بوجنگی خبری که ۲۵ رسیده شب جهار شبهه طهران شهر خاموشان بود. ولی در ساعت سه شب بجدد شلیک شروع و حاده ظهیر الدوّله حاکم ساقی رشت را پیست نهوده سپس غارت کرده اند.

۶. تلگراف از (مندلا) رسیده که در قشون امریکا صرف و با شیوه باقیه از این رو قرهطنه قرارداده اند که مولد تازه (اسپانیا) را نام (پرس جیم) گذارده اند.

۷. تلگراف از (جوهانسبرگ) رسیده که (مسن اسواتس) از طرف حکومت اطمیار داشت که اگر هندیان چند شرط قانون رسیده را قبول نمایند در آن صورت آماده اغتساخ قانون و جستی سفاری نام خواهند شد هندیان راضی براین امر لشده و امر و ز مجلس شورای برلیک برداشته اند.

۸. (سرادر دگری) در مجلس شورای ملی اظهار داشته که بن شک دولت برطانیا در کمیسیون دولتی نویلک شرکت خواهد نمود.

۹. تلگراف از (منوبارک) رسیده که رئیس جمهوری (کابویلند) و دام زندگان بود در (جوهانسبرگ) (۱۹۰۰) نفر از اقوام آسیان مجاهی نهوده و در آن نخریک شده که حکومت با هم وعده نهود که در ماه حنوری نهوده بود و فا نکرده و شرایط حکومت را قبول نکرده است (۲۰ ج ۱ - ۲۰ حون).

۱۰. خطاب شرق (داکتر بیول لا) در (آکسفورد) به (مستر لویی دیوارج) و (سر رابت هارت) و رئیس وزاری پیال عطا شد.

۱۱. تلگراف از (کرون) رسیده که جهاز (لاریش) بالک کوئی فرب (مورس) متصادم و فرق شد - (۱۰۰) نفر فرق و (۶۱) نفر را ماهی گیران با کشته های خود شان مجاه داده اند.

۱۲. تلگرافات روت راجم بایران

(۲۳ ج ۱ - ۲۳ جون)

(انا لله و انا اليه راجعون)

خبر روز از طهران خبر میدهد. فرمان سلطنتی امر و ز پارلانت را حاصره کرده. طلب نهوده اعضای ملت خواه آزادی طلب و متعصبین از انجمنه ها را اعضای پارلانت از تسلیم آماده اند. و چند نفر از فرماندهی شلیک کرده جنگ شروع شد. و چند نفر از فرماندهی کشته شده و جنگ ناپکساعت کامل برقرار بود که اینکه

ملاقات و با رؤسای آزادی خواهان مشوره و میخواهند ملت و دولت را بلکه صلح دهند بوجب تلگراف از طهران بروزنامه طمس رسیده اهالی شهر همال و جان خود اینها نپیشنهاد و حالتان خوبی دگرگون و کارداشان باستخوان رسیده قشون شاهی ب مضابقه در شهر مشغول بقتل و غارت است و اخلاق و اطوارستان بسیار ناپسندیده میباشد، امور انتظامی شهر تمام بکف (کرنل لیانکوف) رویی و فرماغرایی کل و آنچه میخواهد اجرا میدارد قشون پادشاه آنچه معلوم شده بدء هزار قفر رسیده است بنابر تلگرافیک از پترسبرگ رسیده است همان روزیکه در طهران جنگ شروع شد در تبریز هم آغاز یعنیک گردید و ملاهای تبریز بطرف مشروطه خواهان اند سد نفر در یک جنگ بقتل رسیده اینکه مشروطه خواهان طلب معلوم می شوند و این طرف آن طرف جنگ برپاست پست و هفت از تبریز تلگراف رسیده که در تمام شب آتش جنگ با کمال شدت مشتمل بود مشروطه خواهان دو نفر از مستبدین را با کمال سحق و جوش بقتل رسانیدند

بر حسب تلگرافیک (۲۹) از تبریز به پترسبرگ رسیده مشروطه خواهان را دست بالا حاصل و با قوت تمام توب خانه و قورخانه را متصرف شده قشکم ارا قبضه کرده اند حامیان استبداد برادریکی از اجله مشروطه خواهان را بقتل رسانیده و هماوشه يوم گذشته خود را کرده اند

تلگرافی از اسلامبول رسیده که بنا به خواهش نمایندگان دولین روس و انگلیس باعیالی حکم صادر نموده به قشون خود که حدود ایران را یکده فتح خلیه کرند

اعتراض سختی که دولین روس و انگلیس چند يوم قبل در حصوص نجواز اکراد بسرحدات ایران به باعیالی نموده بودند در جواب آن باعیالی بیان نموده که قشون وی بهیچ وجه به سرحدات ایران نجواز ننموده است، مع ذلك تلگراف نموده ام که هرگاه قشون در سرحد ایران نجواز نموده فوراً باز آیند و بلکه جلوگیری کنند از اکراد منزد که نجواز بسرحدات ایران می نمایند

بروز دیگر روزنامه (سور اسرافیل) و جنی دیگر دایر غصب حکم شاه سر برده برای اینکه نام و نشان از همارت پارلمنت و مسجد سپهالار باقی نماند حمله گذاشده اند که آنجا را با خاک یکسان نمایند، و آثارش را کم کنند، قشون در اختیار و فرمان بودار و بارارها باز است از تلگرافات اخیره ظاهر شود که يوم چهارشنبه بسیاری از رؤسای مشروطه خواهان را گرفتار گردند بوجب تلگرافیک از طهران به بیان رسیده شاه پ درین حکم نمایند بخراب کرد خانهها بوجب فهریق که قبل از وقت آماده نموده بود وزیر مالیه نمایند او دو معاون او در سفارت خانه اینالی پادشاه گزین اند و پس بارگان در سفارت خانه فرانس پناهنده شده است سفرای دولت بافسر قشون پادشاه اهل اعلام نموده اند که مارا درین موقع با امور داخله ابرات حیج مر و کاری نیست ولی با نظرت تمام این همه قتل و فارت پیکنیک خانهها را مشاهده میکنیم شاه دستور العمل انتخاب وکلا برای بارگان جدید اعلان داده است

(۲۷ ج اول - ۲۷ جون)

تلگراف از طهران رسیده که انهدام بارگان موقوف و مسجد سپهالارها حال باقی است، پادشاه اعلان اشاعت داده درباره غذاشانی که از انجمنها بظهور میرسید، و فقط مقصدش این بود که حطا کاران را گرفتار نمایند، ولی بارگان مانع بود، لهذا مصمم است بر اینکه تا سه ماه بارگان را معطل بگذارد، تا بعد از انتصای مدت مذکور مردمان دوستکار و وطن خواه برای بارگان انتخاب بتوانند

بوجب تلگرافیک از طهران برویه رسیده شهر طهران وادی خاموشان است. انتظام شهر تمام بدرست قراق و گرفتن سلاح از مردم شروع شده است بوجب تلگرافیک از طهران به پترسبرگ رسیده ظاهرا شاه اراده عفو عمومی دارد مگر چند نفر مخصوص را که گرفتار نموده و محکمه بعض استنطاق آنها منعقد خواهد بود هایزگان دول سازه در طهران با هیئت وزرا

(جبل المتن سکكته) وکلا ده دار ابوجات مشترکن اند) (قیمت اشتراك)
بیکل کالج استریت نمبر (بدل ابوعه اخبار پشی گرفته میشود) سالانه — شش ماهه
(هند و برمن) نامه مقدسه

Hablut Matin Office
4, Medical College St.,
CALCUTTA.

۱۲ رویه — ۷ رویه

۲۰ قران — ۲۵ قران

۵ مجیدی — ۳ مجیدی

۶ اروپا و چین)

۳۰ فرانک — ۱۶ فرانک)

سنة ۱۳۱۱

(کلیه امور اداره با)
مذکور کل مؤید الاسلام است
(هر دوشنبه طبع)
و سه شنبه توزیع میشود
(یوم دوشنبه)
۷ جادی الثانيه ۱۳۲۶ هجری

بر حسب تلگرافیک از طهران ه رسیده
پادشاه ایران با دورد هفتم پادشاه انگلستان شکایت نموده
که سفارت خانه انگلیس بلک مرکز امن و امی برای
پناهندگان شده است

قزوی سفارت خانه انگلیس را محاصره کرده است
ادورد هفتم پادشاه انگلستان در جواب شکایت
شاه اعظم امداد داشته که سفارتخانه انگلیس را ازین عمل
ملامت غایتوان کرد چه بسیاری از گرفواران بدون
تحقيق و استعطاف قتل رسیده اند

سر ادورد گری وزیر خارجه انگلستان در
دارالشورای ملی انگلیس اطهار داشته که درست است
ین شاه و ادورد هفتم تلگرافات زیاد رد و بدل شده
ولی اینک از اطهار کیفت و حقیقت آن معدور است
بعوض تلگراف سوم ع ۲ سر ادورد گری وزیر
خارجه انگلستان در شورای ملی انگلیس در حواب
مستفسری اطهار داشته است که ین اوپراطور روس
و اهلیحضرت ادورد هفتم در (ربوال) علناً گفتگوی
در وضع حاله ایران نشده فقط در معاملات سرحدی
و نجاری ایران گفتگو کرده اند

از اطراف سفارت خانه انگلیس در طهران قشون
را متفرق نموده

کساییکه در سفارتخانه انگلیس پناهنده هستند قبل
از آییک آها تسلیم دولت ایران بشوند خواست گرفته
حوالده شد، و در مجلس استعطاف مجرمین پائیک نایابند
سفارت نیز شرکت حواهد داشت

تلگرافیک ه پرسبرگ از طهران رسیده ظاهر
میدارد که در هر طرف امنیت قائم است و اهالی در
صفحه اتفاقاً مجلس هستند که اطمینان رضایت از شاه به نایابند

تلگرافات دو تر راجع بایران
وجوب تلگرافیک از طهران بروز نامه طمس
رسید پادشاه برای تأیید و کنک مسیدین امر برقن
نشون داده است

بر حسب خبریکه به پرسبرگ از تبریز رسیده از
لشاع اینک شاه قشون تبریز فرستاده حلل عظیم
امامت تبریز واقع گردیده مشروطه خواهان با خروم
لشون دولق را جلوگیری نموده و شبانه روز
ذلیک شود و خوف خوری عظیم هرود و در
نیز سی نفر اروپائی موحده است

وجوب تلگراف دوم جادی الثانيه که از تبریز ه
پرسبرگ رسیده نقاط مختلف شهر تسلیم حکمران شده است
بر حسب تلگرافیک بجم جادی الثانيه از تبریز
پرسبرگ رسیده فراسل خارجه بجهیت عمومی
حکمران آذربایجان از بن اغامی و غارتگری اعتراض
نموده اطمینان امنیت و ضهانت مال و جان اروپائیان
را حواسه اند

سفارت خانه انگلیس در طهران پیش از سایر
وقات محل نگران شده است

در مجلس شورای ملی انگلستان (مسٹر استرونز
ری) از (سر ادورد گری) وزیر خارجه انگلیس
قال نموده است در خصوص محاصره سفارت خانه
انگلیس در طهران وزیر خارجه جواب داده که دولت
انگلیس بدولت ایران اعتراض نموده که چرا دواطراff
مارخانه که جوی پناهنده هستند قشون گذارده است
ربن خصوص با دولت ایران مخبارات رسماً جاری است
پناهندگان سفارت را بدون ضهانت و اطمینان مو
لوك نیک باهم دولت انگلیس نهیتواند بدهد

حاصل نخواهد بود ، آم نیک پسند نخواهد ماند ، گویا
پیک حرکت حوانه جام لذائذ مشروع عاقل پسند
ساعات را بخود در تمام عمر حرام نموده است
بلى این سرچشم از جای دیگر گل آسود شده
ملت و دولت ايران شهود افراض بلنیکی دیگران
گردیده و در متن واقع شاه را منکر روی بیخ قرار
دادند ، و ما تشریح این موضوع را برای انتباه ملت در
آئیه خواهیم نمود ، ولی در هرسوت شاه باخته است ،
برفرض هم چند روزی آرزوی حکومت خود مختاری
که عبارت از « دهن ، بستن ، گرفتن ، کشتن ، غارت
کردن و لامسئول بودن است » نائل آمد ، ولی هرگز
با همان شیخ شاهنشاهی و نایی میکادو و دن و محبوب
البلوی مزد رعایا و بذری بر چهل کرور نهض و نوجه
بسیار ملبون نهض اسلامیه شدن با این لذت و حشیانه
بر اوی شواید گرد ، مسلک ما هیشه اصیحت و راه نایی
بود و تاویتیک هم در دست داشته ایش این مسلک
توایم صرف نهادگرد و محول و قوه الهی خواهیم گرد
بادشاه نباید از نفوذ احکام روحانیین دو ایران
غافل ناند ، سه اگر امروز صادر شده و یا اثر
نکرده فردا صادر و نفوذ خواهد بخشید ، علمای حقه
گول الفاظ مسروره شیخ فضل الله ماند (م اوطه
مشروعه) غیر مردم ، مغورو به مردمی چند نظر نگهدا
سوه که تمام ملت آها را شناخته نباید بود
بادشاه از بیداری ملت نشواد چشم بوشیده
یا بستکون آنی و غایبه دو روزه خوش وقت گرد
اگر فرد فرد این ملت را سند از سند جدا شود
هر بند شان نهمه حریت ، عدالت ، مساوات شنیده
خواهد شد و آنکه مشروطیت در جلسن خون از
حلقوم برده شان بگوش دل هوشمندان خواهد رسید
بادشاه باید این فوج فشون ناراض طسته
گرسنه باشد این فشون افراد ملت اند ، این فشون
مساماند ، این فشون تابع احکام روحانیک خود را ،
معیت با خیال بادشاه برخلاف خیوق مایه و دیانت
اسلامیه خواهد گرد ، به حرکات چند نفر قزاق بزرور
بول و نطمیع غارت و امیدوار ساختن چند قرق افسر
به خلعت و اضافه مواحب هیچ کار از پیش نشان بود ،
این گونه اتفاقات در ایران تیزوفتاده بود ، اینک گرم
است موقع سردي و نهاده اتشان میرسد ، و تصور این
درجه جسارت برخلاف شرع بین غی نهودند و
نمیخواستند اقدام از آنها شده باشد

سرمایه دولت ازمیت است ، اگر بحکم روحانیین
رهبیت سر از ارادی عالیات بیچند بادشاه هیچ قوت

دولتی روس و انگلیس قاید می نمایند خواهش
ساهر اد طل الباطار را در نزک ایران
سوم جادی الاینه خبر (روت) از طهران خبر
شده که از ۲۴ ح ۱ که حکومت افغانی در طهران
مشروع شده دزدی و تماطف برطرف شده است و
جنرل لامکوف خوب کار میکند

سیم خیل المتن

از سوق تاگرافات جنان مفهوم می شود که مذاقات
مای و دوافق ابرن خانه باقی ، بعض ملت از حقوق خود
دست بردار شده ، و میدان بکام مستبدین گردیده است
ولی کسایکه ه تاریخ هم واقف ، ارتقیبات کنونی
علم آنکه در جگویی پاشرفت مقاصد ها ، مطالعه مد
محبوب بیدارد که بن آن در دوی ات خراموش شدن
و این سوی ترق خواهی مردم فرو اشراقی نیست ،
آن خونهایک ریخت شده برای حاموش مدن این
آتش بخی آب حکم مت را بسیار خواهد کرد ، ولی
اینکه از دست بود مشروطیت و آزادی از ایران
انزع خواهد شد

بن حادنه فقط بیک عقیده را غلط ثابت نموده و
آن این است که حامدان حریت ایرانیا را تبریک میکنند
که اعمت مشروطیت را برخلاف جمیع مال دیبا بدون
خوربزی و راحت بخنک آورده اند ، ولی پیش پیشان
بسیاست از وقت شاه میرزا علی اصغر خان را
برای صدارت خود از اروبا خاتم پیش آمد چنین
روز برا مبدی بودند ، همایت این است تاوقی بن شاه
و رعیت بوسحریت خون ریخته شده بود امید در
اصلاح ذات الیین میرفت ، ولی با این خون ریزی از
ارباب غیرت و قتل و عارث و عنک احترام نوع روحانیین
و گرفتاری حجج اسلامیه و اهتمام عمارت مجلس و
مسجد صفای قلی محل است بن شاه و رعایت بشود
بارها گفته باز هم میگوایم شاه خطأ کرد ، و
بر خود و خواهه خوبی ظلم نمود ، خدا نیامرد
کسایکه مؤبد شاه حوان شده این حرکات و ادانته
نقار هیشه کی ملت را با شاه و حاندانش قائم داشتند

هلوه شاه گرم است و ملتقت حرکات خوبیش
شده ، همینکه سرد شد و مشکلاني که این حرکات
توابع شده و جلوش آمد باد بزخشن خورد و ملتقت خواهد
شد که جگوه راحت و هر دل هنری را بر خود و
خاندان خوبش امدالدر حرام نموده است ،
ازین و بد پادشاه بیک آب خوش خواهد نوشید ،
یک طواب راحت خواهد گرد ، محبوب البلوی خود رعایا

و اهالی تاکراف شرعتان واصل از اقدامات عبورانه و نیات ملتهبواهه آنداز محترم که با اقدامات ما مصادف آمده مستظرور و خودستدیم تاکرافات را که همچو علی میرزا و مجلس مقدس و سارقاط میرزا شده که اگر تراک مختلف نمکند ما تمام قوا با اقدامات فوریه مایه مباردت نموده و احوال است خداوندی بک دفعه ملت را از قید اسارت مفسدین بمحاج و حریت ابدی نخصلیل نمایم

(الجمن ملی و عموم اهالی بوشهر)

﴿ تلکراف قم بکو ماشه ﴾

همان مدعی مجلس مقدس شورای ملی و احمد همای الطلق و ولایت مالک محرومه ایران فارس خراسان اصفهان ، کرمان ، گیلان ، گرماشاد ، حرکات و سکات شاه که هم برخلاف است بمحون دلاس منکرد که بهیج وحه من الوجه نه عقول نه علماء نکنایه نه من احنا نه فطرنا قابلیت سلطنت نداشت و مدارد . و بعد از بیل شخص عهدها ملت از مساعدت او کلی مانیوس و بعد ازین هم سلطنت شناخته نخواهد شد . و مادر برای حفظ استقلال ملت و همکار اقدام به لاج وری نموده و متعطر طهور شایع و اعدام خیریه و کلای ملت هستیم ، الجمن ولایت ، انجاد ، طلب ، اطمینان ، درضوه ، اعتمادیه ، مخصوصیه ، ذاکرین ، رهایا ، اعمت ، اهاق ، سادات ، مساوات ، توکل ، همت ، ترافت ، خی ، ملاکین ، فلاجین ، صالحین علم ، الجمن نخوار ، اهر ، قاطمیة ، عدایت ، را دران قم ، شعبه دروازه فریون

﴿ تلکراف شاه ﴾

﴿ از طهران به بوشهر ﴾

(۱۰ ج ۱)

جلایران مستelman ملاذالانم صحیح الاسلام دامت افضلاتم

از قراریکه عرض رسیده در این موقع که برای رفع و حلوبگیری از پاره اغتشاشات داخله و طرد و منع بعض مفسدین طوریکه مموم ولایات دسته خط نمودم لازم داشتم شروع بعضی اصلاحات نکنم و امیلت را که از تمام هاست سلب شده بود هر چو که ممکن شود اعاده دهیم ، بازه غرضین مشتبه کاری یا خاطط داشته اند که شاید قصد ما البیان نافر عدم مساعدت با اساس مندس مشروطیت است و تاکرافات هم که ناشی از آن طبیعتی اصل بود از بعضی ولایات ملاحته

نمیتواند وصول چالد . وفرض که قوت وصول هم نتواند نموده ، هرگز خرج مدخل را در نموده ، ازین و بعد با ملت برهب و حذبه نمیتوان حکومت کرد

پادشاه باشارات پلیتیک جایی احباب نباید پشت گرم گردد ، جه آنها جزو برداشتن پادشاه و ضعف وی و تغییر مملکت هیچ قصدی ندارد ، آنها ملک و رعیت ایران را میخواهند نه پادشاه آن را ، در معاملات پلیتیک از ارباب پلیتیک توقع دوستی شخصی نمودن از عدم کمال و دوستی شخصی و حق شناسی خواه و خیال است ، کدام نوین رای شاهنشاه یک ملک کنی مالانو ازین است که (زارز دفر) دولت همسایه قول و نوشته اورا اعتماد و اطمینان نمکرده ، برای سپدن پناهندگان بسافت خود ضایعات نخواهد ، کدام احانت برای پادشاه بزرگ مالانز ازین متصور است که به پادشاهی همسر خود شکایت از (زارز دفری) نماید اعم و ایمه بکوش استهاع شلیله نشود ، حرکات زشت و قبیح و خونریزیهای طالمائة اورا رویش آورده دلیل بر صحبت عمل (زارز دفر) خود فرار دهد

لذت استبداد و استهلال این است که قوسلات خارجه صفات برای حفظ مال و حرف رعایای خود نمایند همچو این صفات جیست و غرس اربیل بسان کدام ؟ (این هنوز از نتائج سحر است) یا لینق مت کله هذا و کنست اسیا منسیا

﴿ تلکراف از بوشهر به طهران ﴾

۱۱ ج ۱ طهران - مجلس مقدس اخبار ناگوار مجید مختلف شاه با ملت از جان گذشت و اکه او این حیات خار دارند بجوش و خروش انداخته ، خلیل رود حالات خود تارا اطلاع دهید و قویل ناشیدکه بخواست خدا عدد حضرت حججه (حج) قدمات مایه چون سبلاب متراکم شهارا ادرالک خواهد نمود

(الجمن ملی و عموم اهالی بوشهر)

﴿ ایضاً ﴾

۱۲ ج ۱ طهران - توسط جناب آقای حاجی امام جمعه طوقی دارالشورای ملی اخبار مختلف دولت منتشر هموم ملت دراضطراب از حالات مجلس بی اطلاعیم گذارش و تکلیف را فوری اعلام فرماید و الا امورات تعطیلی خواهد شد

(الجمن ملی و عموم اهالی و شهر)

﴿ جواب تلکراف بوشهر بشیراز ﴾

۱۳ ج ۱ بشیراز الجمن مقدس ایالق و عموم علا

زدیک س دارکان شرع مقدس نبی و حنفه وارد آورند، و مقصود حضرت حنفی مرفت از فرمایش (ای تارک فیکم التفابن کتاب افه و عزی) بالمره از بین ملت اسلام منفع سازند، چنانچه بعضی خدایات و اقدامات آنها بسم جنایان عالی نیز رسیده و امروز نوعی افراد خود را در دهن عوام و سوچ داده که علایه اعلام و نزدیکان اسلام طهران نیز تایک درجه از جلوگیری مانع ماده اند، تا این ایام که غرض ورزی و شورش طایی آنها زدیک بود دوایت و ملت را دلخواه مخاطرات صب الملاج کند، و اساس سلطنت شش هزار ساله ایران را متزلزل نمایند، بحسب وظیفه شخصی زیاده از این حال و سکوت را جائز نشمردیم، اول برای حفظ و حراست دین میین اسلام، و دیگر برایه نگهداری سلطنتی که اسداد و نیاکانم به قیمت جان و قدرت شمشیر بدست آورده موهبت خداوندی و توجه امام عصر بمن خوبی شده از فساد آنها جلوگیری نمایم، و سوعد آنها را که اسباب هرج و مرچ وی طی خام میکنند گردیده طرد و منع - از این است که اگر تاگراف اشاره داده و اظهارانی کرده اند مبنی بر عقاید اطبله خودشان است، و بعددا همه اعلام میمانیم که مشروطه شروعه را محدود مان در کمال و بخت امضاء نموده و در استقرار این اساس و حفظ ناموس مجلس شورایی ملی م تمام قولخواهیم کوشید، و اشاء الله برکت اولیاء اسلام هر نوع مساعدت با این اساس که مسئلز نرق و آسایش ملت خودمان است مضایعه نخواهیم بود و از مقاصد حسن خودمان بودیج طیق و مانی از نخواهیم ایستاد

(۱۸ ج ۱ محمد هلیشان قاجار)

کشف حقیقت

یا شرح تاگرفات شلهانه

میرزا میرزا (در این موقع که برای جلوگیری از بازدید اغتشاشات داخله و طرد و منع بعضی مفسدین باعوریکه بهموم ولایات دستخط نمودیم لازم دانستیم شروع بعضی اصلاحات کنیم) در حالیکه نزدیک روابط ما با همچواران خارجی مذکورها درجه رسیده و هنالکه دولت خانقای پیوهانه عدم اتفاق سرحدی چندین قطه از سرحد ایران و اتصاف در آورده و دوائر رسیده مانند کفرک که دلات بر ملکیت دارد در آن نقاط برقرار کرده است، و هنالکه اکراد بدینداد کج نهاد به تحریکات معلومه دارند برقرار و دعات ایران ماخت و نازکوده، اموال برادران وطنی ما را ملحوظ و امیت شخصی از ایشان مسلوب و قوس آغاز اطمینان

نمود برایه رفع اشتباہ و اطمینان تلوب مامه لازم شمردیم او ضاع حالية مملکت و عقاید باطنی خودمان را بتوسط علماء اعلام که پیشوای این دین حنفی اسلامند بحوم ملت و فرزندان خودمان اظهار نهائی برقطنه اهالی ایران عموماً و برآن حذماهی خصوصاً معلوم است که در موقع ارتحل شاهنشاه مبرور بدرو تا جدارم که در اساس دولت و او ضاع همکت تغیریق و رخ داده و مرا برای بیان سلطنت از آذربایجان بطهران احضار و ذمام مملکت را بعده من خویض فرموده بودند، بواسطه مقام مراجح هنوز قانون اساسی که علامت مشروطیت دولت بود ارسیه شاهنشاه خود را نگذشت، بلکه بواسطه بعضی عوایق غمگذشت و هر چند عقلاء همکت و علایه این فن هنوز استعداد مشروطیت را در ایران فراهم نهیدند و لوازم اقدم این امر مهم بیهوده موجود نبود من شخصاً جوف رق دولت و سعادت ملت را در ایجاد و استقرار این اساس میدیدم خود بشخصه منصبی اعطاه این موهبت شد، برای حدمت دین و دوایت اسلام شیداده ارکانه قانون اساسی را در حالت که بدرو مرحوم را در رفق و قدر فی باقی نبود قلم را در دست مبارکش گذارده بمحضه رساییدم، و بعد از آن هم از ساعتی که برخخت سلطنت جلوس کردم تمام هم خود را در استقرار اساس مشروطیت مصروف و تا آن قدری که خود در قوه داشتم و اسباب فراهم بود در پیشرفت این اساس قصور بورزیده تا مشروطیت دولت و آزادی ملت و مستحکم ساختم، ولیکن مائمه این آزادی را که از لوازم استقرار مشروطیت بود جی مقدار و معرض وسیله پیشرفت اعراض باطنیه و خدایات فاسد خود که عخالف و مبانی با اساس شرع مقدس اسلام بوده فرار داده، در اذعان عوام شوع دیگر و سوچ داده خاصه وقتی که در متم قانون اساسی دیدند مذهب و سیاست ایران مذهب مذهب جهانی و قانون شریعت غرای احمدی صلوة الله علیه و دیگر آزادی مذهب برای آنها غیر ممکن خواهد بود، ماوای حیله و دسیبه گاهی بزان ناطق و ذمی به عبارات و اشارات در روز نامه جات با اسم ترک کهنه بستی و حرافات عقایده ادهن ساده عوام را مشتب ساخته و مقاصد خود را در ضمن الفاظ و عبارات ظاهر الصلاح بایاس مشروطیت جلوه دادند، تا بعدیکه مامه را از دکر و صیبت و باره از احوال خیریه دیگر که بنای شرع مقدس بآن استقرار دارد نازدشت، باینها اکتفا نکرده نسوان را تشکیل انجمن و گفتگوی ارادی و ادعا شدند، بعدم

بود بہر نخو که ممکن شود افاده دهم نار، مفرضین باشباهاکاری و خاطط مبعث اذهان عامه را مشوب ساخته و همچو اظهار داشتند که شاید قصد ما العیاذ بالله عدم مساحت ما اساس مندس مشروطیت است) شکفت اینست که همین مفترضین بدیلی را نه کاری کرده اند که روحشان بیخبر است زیرا اگر این تهاتم ها امکت سلب شده و گر امور مملکتی در بحران افتاده و گر فریاد بدینجان و مظلومان از جهاد گوشته همکت بله این بر وسیده همه در آخر مذهبی بمرکز میشود، زیرا در این اوآخر هیچ قوه خارجی بر قوای ملت اضافه و شامل نگردیده و ملت ایران بجز تغییر اسما سلطنت هیچ نوافر نرسیدند، از انظم و آسایش امنیت مالی و حام محروم مادند و هر گونه بدینجتی و نجابت علاج نابذربی ملاقات کرده، هنوز ماله جانفرازی شهداه شیراز در حواله پیچیده و کوش - اکنین علم را اذیت میر اند، هنوز خون شهدای ارومیه و ساویلان و کرمانشاه و آذربایجان و بیزد و کاشان از حوش نه اینستاده و فریاد و استئانه اسراء نوکان هسامع طلبان میرسد، هنوز مقتولین بیگناه سایر بلاد که در این اوآخر قرآنی داد مشروطیت گردیده اند فریاد آخرین خود شان در گوشه و کنار باند کرده مقالومیت خود را بسایرین اعلام میدارد، با وصف اینکه تمام این کربت‌هایی ممکن اور مرکز آب بینورده کدام مفترض توائسه در جلو قوه قاهره اثبات وجود برای خود نماید؟ آیا مساعدت با اساس مشروطیت همین است که نظام امور بله ایالت و سیاست را عرضی بعضی نکات بیک نفر مستبد مانند قوام الملک شیرازی سپرده او را مالک جان و مال صدم نمود و در حصول اختشاشات همکت فعال مایشاء سازند؟ آیا مساعدت با مشروطیت عبارت از اینست که سرحدات وطن هنوز را بخاریان و اداره سازند و زمانی وقق بر شیخ محمود و رامیق و ایگذارند مورد جنون اختشاش و اقلاب در محکم شود، آیا قرب خلستان در دربار و اباء و امتناع لذ طرد و نجعند ایشان مع

تعالو و شراؤت خود می‌سازند و از طرف دیگر عساکر روس بواسطه اتفاقات سرحدی در هر دفعه نهید بدخل ایران نموده و مانتظر اند که اگر در احباب مطالبشان تخطی و مساحه کردد به اجراء مقاصد خود شان پیردازند، و از جانب دیگر افغانستان که تا دیروز خراجکدار ما بودند در صدد فرستند که از این مدد کلامی بده و بسرحد ما مهاجه نهایند، انسان را شکفت و نیز فرا میگیرد که ما وصف آهرباب و باوجود آن توائب جگونه خاطر شاهانه بر طرد مفسدین خارجی که ناموس مل ملت را هنگز کرده اند توجیه نمکرده و فقط مطرح نظرشان همان بعضی اصلاحات زمانی فرموده اند، کدام اصلاحات بود که در همچو وعله خطیبی بر دفع غنیم خارجی و بجهات جمیع رعایا از جنگ وی رجوعان داشت باشد؟ کدام اصلاحات بود که اهمیتش از وضع مخاطره قریب بعنی دخل ایران عساکر روس در ایران پیشتر و لزومش از استخلاف (خلخال و اردبیل) و ساویلان و ارومیه و بام و سفز و اورامان (کردستان) فزو نزد باشد؟ کدام اصلاحات بود که بدینجا نهنجو ه اخراج محدودی از مبعوثین ملت که حامل پیغام دارالشورای مل مدد گردیده و از و خامت استقبال خود تمام ایران را از بحر حضر تا دریای فارس و از آذربایجان تا بلوجستان در اضطراب و قلق بسیار شدیدی اند احالته، ارکان هیئت ایانیان را پکسره نهزلزل داشت؟ سبحان الله گویا این اصلاحات نیز مانند احضار امین‌الاساطین و آشوب آذربایجان و بلوای قارس و غایله کرمانشاه میبود که هزاران نفوس محروم از این ملت را هر رشته هلاکت داشته صدمات عظیمه بعلت و همکت رسانید، گویا این اصلاحات نیز مانند فساد توپخانه و حله بر اساس دارالشوری و بر انگیختن مفسدین و علما هایان خدار میبود که ججهه و سبب موجب نهزلزل ارکان اسلامیت گردیده لعلات و خیمه بر هیکل مشروطیت وارد گردانید، گویا این اصلاحات هزلله طرد و تبعید ناصرالملک میبود که مذهبی و منجره احلال وزارت و غشان امور کلیه شده همه مواد مل را گرفتار و دو جار احتلال و آشوب ساخته میفرمایند (امنیت را که از تمام علک سلب شده

که حق در هین دو سه روز بقدر ۲۵ قریه از سرحد اروپه مرغ خلات پیگانگان گردد، چگونه اظهار اینطلب ساختگی بر فرع مصائب همان فرزندان واجبتر و لازم تو میبود؟

گفته شده (برقاطبه اهالی ایران هموماً و برآن جناب اهالی خصوصاً معلوم است که در موقع ارتحال شاهنشاه ببور پدر تاجدارم که در اساس دولت و اوضاع مملکت تفسیران رخ داده و من برای نیابت سلطنت از آذربایجان بطریان احضار و زمام مملکت را بهمینه من خوبیش فرموده و بواسطه مقامت مناج هنوز قانون از صحة شاه معمور نگذشته بلکه بواسطه بعض عوایق نگذشت و هر چند عفلاه مملکت و علماء این فن هنوز استعداد مشروطیت را در ایران فراهم نگذیدند من شخصاً چون ترق دولت و سعادت ملت را در ایجاد و استقرار این اساس میدیدم خود شخصه منصدی اعطایه موهبت شده برای خدمت بدین و دولت اسلام قانون اساسی را بصیره پدر و سانیدم) کلیه عفلاه را عقیده بر این بود که آن رفتار شاهانه در جناب وله نارگی فقط برای اهالف ملت میبود زیرا که اگر در آنوقت آثار خالفق استشام میگردید لابد ملت در صدد بعض اقدامات برآمده و با آن حالت ضيق که دولت دارا بود بیشک مقاصد خود نایل میگردیدند و بهایچوجه میتوان تسلیم نمود که در وقت ارتحال شاه شهید عابقی جز وجود بعض خانین در راه ملت موحود میبود، و آنانرا که هنوز استعداد مشروطیت در ایران فراهم نبود، این حرفی است که همان خانین در آنوقت برای ممانعت از مقاصد ملت جمل کرده و آنرا اسباب رد مطالب ملی ساخته بودند و اکنون هم لنگر نیام افعال و اعمالشان همین حرف است و اظهار آنرا غمغواری بلکه و ملت اسلام نام نماده اند در حالیکه هم ملک اسلام و هم ملت اسلام هر دو از اعمال و افعال سابقه خود شان در بحران و هلاکت افتاده وریشه این مملکت ازینشه خودشان خراب گردیده، اگر در حالم عاقل وجود داشته باشد که بگوید ای اف این هنوز استعداد مشروطیت ندارد همان عاقل بیشک و شبه تسلیم خواهد نمود که اهالی این مملکت هنوز از جود و ظلم ظالمین آسوده نگردیده و استعداد

طرد و نقی مبعوان ملت دلات بر جه دارد خز عدم مساعدت نا مشروطیت میفرمایند (برای رفع اشتباه و اطمینان قلوب طهه لازم شمردیم اوضاع حالية مملکت و عقاید باطن خود ما را توسط علماء اعلام که پیشوایان دین حلب اسلامند بعثوم ملت و فرزندان خودمان اظهار نهادم) علماء اعلام را بالمره واضح ولاجحت که اوضاع حالية مملکت خز نی مساعدتی دولت نسبت به ملت هیچ واجب و سبی نداشته و عات این خیال را هم بخوبی فرمیده و داشته اند که اگر دولت مساعدت داشت سرحدات منظم و غنیم خارجی منزه میگردید، اگر دولت مساعدت داشت امور ملی تا ایندرجه در هم و برم نهاده و هر روره خاطر و کلام ملت بواسطه وقوع سانجه از نوجه باور مظمه باز ننماید، اگر دولت مساعدت داشت آثار اضمحلال و علامت اتفاق این بنتظر نماید و هاتک را بحامت نی منهانی دوچار میساخت، این دولت را مساعدتی نیست و بمحاذف آنهم منافی با آنمه ایمان و مواعید مؤکده و مخالف با قانون اساسی میباشد، هلاوه بر این خلط مبحث چگونه در حلول حقایق ظاهره امکان بذر و متصور نمیباشد بعنی وقتیکه افراد ملت بعد از تخریب طوبیل قم میگردند که حال از جه قرار و قول مساوات از آغاز جلوس شاه حاليه بر اویک سلطنت و حهایانی تاکنون با ندگان خدا بقدر سرهنگی بروافق قانون اسلامی که سهل است مطابق هیچ قانون از قوانین دنیا رفتار و سلوك نموده و نما امروز بلکه اشاره حقیر، بلکه قلم موافق بلکه قدم مساعد بلکه خیال در راه تحصیل سعادت ملت و نجات مملکت و استحکام مبانی دولت که مایه امیدواری و روشنائی جسم این ملت فلکزده گردد محسوس شده است دیگر چگونه خلط مبحث مفترضین اعتماد کرده راه را از جاه باز نیشانند؟ آیا در موقعیکه همان فرزندان شاهانه در سرحدات مملکت از لاعلاجی و بچارگی عبور و تھمن در قویسلگریهای خارجی گردیده اوصایی وق اتفاقات برای دولت و ملت خود بار میآورند، چگونه قلب مبارک را در رهائی آن بچارگا رهیج تأثیر و تأسی رخ نداده و راضی گردیده

مقام استحکام دوائر نرق عدیله و تکمیل وزارتخانه ها است؛ حاشا وکلاه، آیا در ندارك نرق ملک و توسعه نجارت و فلاح است؟ و الله له بالله،
آن هم و خبایل که تاکنون از طرف ذات شاهانه در استقرار اساس مشروطت مصروف گردیده بود کدام بود؟ حقوق اهالی ایران با يك فرباد جافرسان در صفحه هلم ندا و ا در داده میگويد «چیزیکه مطرح نظر و مطبع بصر شاهانه نگردد» من بودم و من هستم، حقوق اهالی ایران میگوید آن ضربتیای حان گذازیکه از طرف خاندان وارد گردیده تهای بوره بکل من بود و تاکنون از آن جراحات مملکت نزدیک بهای هستم، حقوق اهالی ایران میگوید حالا خاندان دارد ناش قهر خود و حود را سورانیده و میخواهند صراحته مدعوم و مابود سازد و از صفحه ابن علیکت پرون اندازند، حقوق اهالی ایران میگوید قانون اسامی را که حافظ من ساخته بودند جندی بار تنفس کرده اند و حالا هرم رفته است که با الکایه آرا از میان بردارند، حقوق اهالی ایران در صورتیکه حفظ آن قانون از وظایف هر فرد فرد ابری است در خبال هستند که اولاً و اهدام آن افراد برداخته و ثانیاً و تخریب ارکان من پردازند

میفرماید (ولی متأسفاً جوی مفسد و مفرض آزادی را وسیله پیشرفت اضرار باطنیه و خبالات قاسده خود که مخالف و میان با اساس شرع اسلام است قرار داده اذهان عوام را بطوری دیگر رسون دادند) ابن حرف را آن خسانی در ذهن شاه الداء کردماند که تمام خبالشان فقط واهی باشندگاری و ستر حقیقت است، یعنی میخواهند اولاً حقیقت مطلب را برعلمه اعلام و صحیح اسلام مشتبه کرده و بعد باحراء علیمات خانه ب انداز خود دست فزند، آیا آن حمع مفسد و مفرض حز بعضاً وقت خواران بخیا مینوان بود؟ آیا آنها که در حرض این دو سال نقاط مختلف مملکت را به بیانه های رنگارنگ مفتوش و منفل ساختند مفسد و مفرض نبندند؟ بجزوه شیخ هضل الله و شیخ محمود و جهانشاه و آقا محسن هراق و رسم خان جلیلیانلو و حاجب الدوله و ممنضد دیوان و منیع حضرت و ملا اطفاقه و محمد آهی و میر

دادن مالیات دارند، گویا مقصود از علامیکه در تلگراف ذکر شده همان صاحبان تیول و مفت خواران درباری اند که مفنز استخوانشان از قوت بچارگان بروش یافته است و گزنه نا بحال هیچ قابل ، هیچ قابل هیچ داشتمند نتوانسته برای علاج این دردهای ایران دوان جز استزاد حقوق ملیه فبویز و تصویب نماید، بیل آن حرف مأخذش همان کله هار است که جز خبال ریاست دیوانه وار جزی در آنها مضمون نه بوده و پنیر از بندرار ظلم و تهدی در آنها موج هیزده است، بیل آن حرف را همان کسانی در اوایل مشروطت احتزاع گردند که میخواستند هرخواست بود اساس شوری را بهم زده يك تیازو مضعی را برای اسلاف خود بیادگار گذارند، بیل آن حرف را همان اشخاص دو دربار شاهنشاه میور رواج دادند که هنوز معتقد همان قواعد پرسیده وزارت بوده چنانه وزارت ایران را خنزف جیع علوم اولین و آخرین میدانستند و حرکت خودشان را با هزار قراول و بیاول برای احیاء فتوس و جریان روح نرق در کالبد پرسیده مملکت کاف و واقع شمرده متمم آرا مخلفات خاندان خود رای ستر حقیقت در حضور هایون میدانستند اظهار رفته (بعد از آنهم از ساعق که برخشت سلطنت جلوس کردم هم خود را در استقرار اساس مشروطت مصروف و نا آن قدریکه خود در قوه داشتم و اسباب فراهم بود در پیشرفت این اساس قصور نورزیده تا مشروطت دولت و آزادی ملت را مستحکم ساخته در اینجا به تکذیب فرمایشات شاهانه که وجودش نزد ما مقدس بوده و هست پیرو راحته فقط همین میگویم (کلبه اهالی از خورد و بزرگ و ضیع و شریف هارف و عاصی هلم و جامل حق آن بیوه ذلائق که بیل ظلم و طفیان سبب مفارقتیافت از آبادانی و سکونت در ویران گردیده متفق القول بیک و قادر و شکوه تصور نشدن میگویند که «این هم آواز ها ار شه بود» و همان حرفهای (مساوات) را نجدید میکنند) که آیا شاه در حفظ سرحدات است یا لیبر آیا در خبال نمیه اشراف و نامین بلاد است نه آیا در ادبیه اصلاح نشون و نسبیل مهیات است؟ معاذله، آیا در سدد صحیح ملیه و تکثیر نرویست؟ استغفارله، آیا در

مقاصد سیاست خبر بودند طمعهٔ ظلم و اطّاول خود ساخته در آن ایشان را از سمت حیات پر شهر و محروم ساختند؛ هجیا هنوز در ایران کان می‌بود که بحرفهای میار نهی ممکن است موجبات پیشرفت مقاصد سیاست فراهم آورد و حقایق را به کوت الفاظ ملپس ساخته و باشتباه گذراشد. آیا آن اعمال خیریه دیگر که بنای شرع مقدس بر آن استقرار دارد و ملت آنرا منوع داشته کدام است؟ آیا اعمال بربه مذکوره همان حرف مساوات است که (فراهم ساختن اسباب هلو و لص و آوردن جیهی از ندمای انگشت های عالم بدروخویش که از سرت تا سرگاه بیخیال و فارغ البال باده و بوشیدن و ساده بوسیدن خود را تو دفع سارند و با حالت مدقق شب را پیاوی آورده و صبح آزاده کند آیه را که خواهد)، نه سؤالی در کار باشه و نه نس و بجهی در بی؟ افسوس که این خیال نکبت مال بطور عجیب در قلوب آن اشخاص ساقی الذکر جای گرفته و گان کنند که حجج اسلام فقط به اظهار و اشعار اینگوهه اقاویل و اباطیل اکتفا کرده و از وظيفة آن خود تخلی و تسامع گرده آنها را خواهند گذارده که وداعی آن را که عبارت از رهایی بدخت باشند بدست آنان سپرند تا بینند و بدرند و بکشند و بسویانند و بخورند و بخوارند، هجیا که اجتماع نسوان را دلیل قاب گرفته و گرد آوردن جیهی مردان از زن کثیر بدور خود را مشروع و جاز دانسته آنرا مناف شرع اسلام و اینرا مطابق آئین خیرالانام بنشانسته اند میفرمایند دیدم نزدیک است در ارکان شرع مقدس نبوی رحلته وارد آورده و مقصود حضرت ختنی صرتبت را از فرمایش (نی تارک غیکم القلیل) را بالمره از میان ملت اسلام مرفع سازده، هجی است که در تمام این سلطنه چیزیکه عمل احتنا و نوجه آقایان درباریان سلطانی نمیگردید و چیزی که بدختانه پیشتر از همه چیز معرض ضرب و شتم ایشان شده بود همین نقلیان می‌بود که کتاب خدا را بکار گذارده کلبة افعال خود را بخلاف تصویس مبارکه آن جایی ساختند و از هیچ گوه منکری بزمی نکرده همچنین را بچین درجه ندی تزل دادند و هنوز رسول را از همیومنی ذلیل نرسانیه، انجی و اشرف ایشان را به صفحه

سوز هاشم و هزاراف نقوس دیگر که در این عهد هر گوه فساد و احتلال که ممکن و ده در صفحه ایران برپا نمودند از غرض و مرض هادی و از نقوس زکیه و يقول شاه (علیه السلام طهران) محسوب شده لقب (بزرگان اسلام) حاصل میکنند، و از آطرف جوی که سان و مال خود را در معرض خطر انداخته برای حفظ حقوق ملت و دوام ملیت و شاه دین اسلام احتماعی کرده و جز حصول مقاصد مشروعه هیچ جز در اظر ندارند باسم (مفهوم و مفہوم) موسوم گردیده و در اظر هایونی بآن لباس که شایسته درباریان است حلوه گر شده‌اند. اگر بروز و ظمیر خرافات مایه و غیره بوده بجهامی از رمات جد اعلای شاهانه (یعنی مرحوم محمد شاه) نه صوفی بازی در دربار برپا شد برای ایران بورنیت باق ماده، و اگر حدوث بعضی عقاید سیاست دیگر بوده است نا محل در کل ایران یک وجودی پیدا نشده. که انبات مذهب برای درباریان خانی بجهاد، آیا کشتن مردم، بردن اموال و اسارت زبان و هورات مردم و اغتشاش همکلت مخالف و مباین با اساس شرع اسلام بوده و حفظ حقوق عامه که از اولین مقررات شرع مبین است بخلاف دین و آئین میباشد؟ آیا صرف بول ملت در خیرب اساس عدالت و تزلزل وطن آنها از حیله و دسیه تقاویت دارد و اجتماع جیهی خیرخواهان اسلام بالغط حیله و دسیه تلهظ میگردد، میهر طبند گاهی بزبان ماطق وزمانی بسادات و اشارات در روزنماجات باسم توک کهنه برق و خرقات عقیده و ادها نت ساده عوام را مشوب ساخته و مقاصد خود را در ضمن الفاظ و عبارات ظاهرالملائج بلباس مشروطیت جلوه داده نا مخدیک عامه را از دکر مصیبت و پاره اعمال خیریه دیگر که بنای شرع مقدس بر آن استقرار دارد باز داشته باشها اکتفا نمکرده سواف را بشکل اجمیع و گفتگوی آزادی و ادادشند، بدختانه آر خانین که اینگوهه حرفهای را باسم هایونی نش داده و او را در پس آینه طوطی صفت و داشته اند حیلی سهو خفو نا پذیر کرده و اهل خود را ملت مناسب داشته اند، آیا ذکر مصیبت همان است که اعلیحضرت در تکه دولق و امیر بهادر در دلار تکه مزبوره نموده منق پیکنده واکه از همه